

Budapest,
2003. január 25.,
szombat

8. szám

Ára: 700,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
9/2003. (I. 25.) Korm. r.	Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Bűnügyi Igazgatósága megszűnésével összefüggésben egyes kormányrendeletek módosításáról	770
10/2003. (I. 25.) Korm. r.	Az Egyetemes Távközlési Támogatási Alap működésére, felügyeletére és felhasználására vonatkozó részletes szabályokról ...	770
3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM e. r.	Az építési termékek műszaki követelményeinek, megfelelésig igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól	775
3/2003. (I. 25.) HM r.	A hivatásos, szerződéses és nyugállományú katonák, valamint a honvédelmi ágazatban foglalkoztatott köztisztviselők és közalkalmazottak igazolványairól szóló 24/2002. (IV. 10.) HM rendelet módosításáról	787
4/2003. (I. 25.) GKM r.	A gazdasági és közlekedési miniszter irányítása alatt álló szervek közalkalmazottainak vagyonyilatkozat-tételéről	787
1/2003. (I. 25.) MeHVM r.	A központi közigazgatás integrált üdültetési rendszerébe tartozó üdülők igénybevételének rendjéről szóló 9/2001. (III. 23.) MeHVM rendelet módosításáról	788
1/2003. (I. 25.) NKÖM r.	A szakmai és vizsgakövetelmények kiadásáról, valamint a szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézményekről szóló 9/2002. (IV. 5.) NKÖM rendelet módosításáról	790
2/2003. (I. 25.) NKÖM r.	A helyi önkormányzatok színházi támogatásáról	792
3/2003. (I. 25.) NKÖM r.	Egyes régészeti lelőhelyek védetté nyilvánításáról, illetőleg régészeti védettség megszüntetéséről	793
8/2003. (I. 25.) KE h.	A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettesének kinevezéséről	794
1003/2003. (I. 25.) Korm. h.	Az új Polgári Törvénykönyv koncepciójának elfogadásáról, valamint a polgári jogi kodifikációról szóló 1050/1998. (IV. 24.) Korm. határozat időarányos végrehajtásáról és módosításáról	795
1004/2003. (I. 25.) Korm. h.	A közszolgálati ellenőrzések 2003. évi vizsgálati tárgyköreiből és a vizsgálat alá vont közigazgatási szervekről	805
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Bács-Kiskun Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	806
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	807
	A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye	809
	Közlemény a Magyar Vidék Pártja felszámolásáról	810
	Helyesbítés	811

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 9/2003. (I. 25.) Korm. rendelete

az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal
Bűnügyi Igazgatósága megszűnésével összefüggésben
egyes kormányrendeletek módosításáról

A Kormány a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 604. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 100. §-a (1) bekezdésének *i*) pontjában, továbbá a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központról szóló 2000. évi CXXVI. törvény 20. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A büntetőeljárásban résztvevők, valamint az eljárást folytató hatóság tagjai személyi védelme elrendelésének feltételeiről és végrehajtásának szabályairól szóló 34/1999. (II. 26.) Korm. rendelet

a) 1. §-ának 3. pontjában a „..., továbbá az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyomozó hatósága”,

b) 11. §-ának (3) bekezdésében az „..., illetve az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal”,

c) 20. §-ának (2) bekezdésében, továbbá az ezt megállapító 28/2002. (II. 27.) Korm. rendelet 39. §-ában az „Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyomozó szervének tagja, az” szövegrész hatályát veszti.

2. §

A Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központról szóló 70/2001. (IV. 20.) Korm. rendelet

a) 4. §-ának (3) bekezdésében a „..., valamint az APEH Bűnügyi Igazgatóság vezetője”,

b) 7. §-ának (2) bekezdésében „..., valamint az APEH Bűnügyi Igazgatósága” szövegrész hatályát veszti.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Dr. Kiss Elemér s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter

A Kormány 10/2003. (I. 25.) Korm. rendelete

az Egyetemes Távközlési Támogatási Alap működésére,
felügyeletére és felhasználására vonatkozó részletes
szabályokról

A Kormány a hírközlésről szóló 2001. évi XL. törvény (a továbbiakban: Hkt.) 107. §-a (2) bekezdésének *k*) pontjában kapott felhatalmazás alapján — tekintettel a Hkt. 53. §-ában foglaltakra — a következőket rendeli el:

1. §

A rendelet hatálya kiterjed

a) a távközlési szolgáltatókra (ideértve az egyetemes távközlési szolgáltatást végző szolgáltatókat is);

b) a Hírközlési Felügyeletre;

c) az Egyetemes Távközlési Támogatási Alapra (a továbbiakban: Alap), valamint az Alap kezelőjére, elnökére és igazgatóságára;

d) az Alap pénzforgalmi számláját vezető szervezetre.

Az Alap szervezete

2. §

(1) Az Alap jogi személy.

(2) Az Alapot hétagú igazgatóság vezeti.

(3) Az igazgatóság tagjai:

a) az Informatikai és Hírközlési Minisztérium (a továbbiakban: IHM) által delegált 2 fő,

b) a Pénzügyminisztérium által delegált 1 fő,

c) a Hírközlési Felügyelet által delegált 2 fő, valamint

d) a Szolgáltatói Tanácsadó Testület által delegált 2 fő.

(4) Az igazgatóság tagjait kétévi időtartamra az informatikai és hírközlési miniszter (a továbbiakban: miniszter) nevezi ki.

(5) Megszűnik az igazgatósági tagság:

a) a (4) bekezdésben meghatározott idő elteltével;

b) a delegáló javaslatára a kinevezés visszavonásával;

c) a tag halálával;

d) a tisztségről történő lemondással.

(6) Az igazgatóság elnökét az IHM által delegált tagok közül a miniszter jelöli ki.

(7) Az igazgatóság határozatképes, ha az ülésen legalább 5 tag jelen van. Az igazgatóság döntéseit egyszerű szótöbbséggel hozza, szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(8) Az igazgatóság tagjai — Szolgáltató Tanácsadó Testület által delegált tagok kivételével — e jogviszonyuk

fennállása alatt, illetve annak megszűnésétől számított 1 évig az Alap által támogatott távközlési szolgáltató szervezetnél munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban nem állhatnak.

(9) Az igazgatóság tagjai és közeli hozzátartozói¹ e jogviszonyuk fennállása alatt, illetve megszűnésétől számított 1 évig nem lehetnek tulajdonosai (tagja, részvényese), illetve vezető tisztségviselői, könyvvizsgálója vagy felügyelő bizottsági tagja sem olyan távközlési szolgáltatónak, amely az Alaptól támogatásban részesült.

Az Alap kezelése

3. §

(1) Az Alapot a miniszter kezeli. A miniszter e jogkörében megszervezi az Alap működését, kinevezi elnökét és igazgatóságát, jóváhagyja szervezeti és működési szabályzatát és éves költségvetésének tervezetét.

(2) Az Alap igazgatóságának elnöke köteles az igazgatóság közreműködésével a hatályos jogszabályok és az e rendeletben foglaltak figyelembevételével

a) az Alap költségvetését minden naptári évre vonatkozóan a naptári évet megelőző december 15-éig elkészíteni;

b) az Alap bevételeinek és kiadásainak nyilvántartásáról gondoskodni;

c) az éves beszámoló adatait évente egy alkalommal nyilvánosságra hozni;

d) az Alap Szervezeti és Működési Szabályzatát elkészíteni;

e) a befizetésre kötelezett szolgáltatókat a befizetési határidő előtt legalább 15 nappal a befizetendő összeg mértékéről tájékoztatni.

(3) Az Alap működéséről az igazgatóság által készített, a miniszter által elfogadott beszámolóról a miniszter a tárgyévét követő év áprilisában a Kormányt tájékoztatja, ezt követően a beszámoló lényeges tartalmát az IHM hivatalos lapjában közéteszi.

Az Alap számlavezetése és pénzkezelése

4. §

(1) Az Alap pénzforgalmi számláját a Magyar Államkincstár Rt. vezeti.

(2) Az Alap pénzeszközeit állampapírban vagy állampapírokkal azonos kockázatú likvid eszközökben vagy az (1) bekezdés szerinti folyószámlán kell tartani.

(3) Az Alapba fizetendő hozzájárulás és teljesíthető támogatás mértékét, valamint meghatározásának módját külön jogszabály² állapítja meg.

Az Alap forrásai

5. §

(1) Az Alap forrásai:

a) azon távközlési szolgáltatók által befizetett összegek, amelyek a távközlési szolgáltatást a Hkt. 6. §-ának (1) bekezdése szerinti nyilvántartásba vétel alapján, vagy a Hkt. 6. §-ának (2) bekezdése alapján a nyilvántartásba vételről szóló értesítés hiányában, vagy a Hkt. 104. §-ának (4) bekezdésében foglaltak alapján nyújtják (a továbbiakban: kötelezett szolgáltató),

b) az Alapból nyújtott és visszavont támogatás, valamint e rendelet 9. §-a (3) bekezdésében meghatározottak szerinti kamatok,

c) e rendelet 8. §-a (3) bekezdésében megjelölt kamatok,

d) az egyéb bevételek.

(2) Az Alap bevételeit, illetőleg év végi maradványait a Hkt. 53. §-a (3) bekezdésének megfelelően nem lehet elvonni, az a következő évre átvihető.

Az Alap felhasználása

6. §

(1) Az Alap a Hkt. 53. §-ának (7) bekezdésében foglaltak alapján felhasználható:

a) az egyetemes távközlési szolgáltatást végző szolgáltatónak az egyetemes távközlési szolgáltatásból eredő többletterhei mérséklésének támogatására a külön jogszabály² és az egyetemes szolgáltatási szerződés szerint;

b) az egyetemes távközlési szolgáltatást végző szolgáltató piacelhagyása, vagy az egyetemes szolgáltatásra kötött szerződés előre nem látható megszűnése miatt szükséges rendkívüli kiadásokra;

¹ Lásd a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. §-ának b) pontját.

² Az Egyetemes Távközlési Támogatási Alapba fizetendő hozzájárulás és a teljesíthető támogatás mértékéről, illetőleg meghatározásának módjáról szóló 4/2002. (I. 26.) MeHVM rendelet.

c) az Alap kezeléséhez, működtetéséhez, bevételeinek beszedéséhez, pénzeszközeinek, valamint az Alapból nyújtott támogatások felhasználásának ellenőrzéséhez szükséges költségek fedezetére.

(2) Az Alap költségvetését úgy kell megállapítani, hogy az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja szerinti kiadások és költségek fedezetére a külön jogszabályban² meghatározott szolgáltatói árbevétel-hányadnak megfelelő összeg fordítható.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában foglalt feladatok teljesítésére a miniszter a (2) bekezdés szerint meghatározott keretösszeg terhére jogosult a szükséges áruk és szolgáltatások beszerzésére.

A támogatás igénybevétele

7. §

(1) A 6. § (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti támogatásban kizárólag azok az egyetemes távközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltatók részesülhetnek, akik a külön jogszabályban³ meghatározott bejelentési, valamint kapcsolódó adatszolgáltatási kötelezettségüknek tárgyév június 10-ig eleget tesznek.

(2) A befizetésre kötelezett szolgáltatók — az Alap részére fizetendő hozzájárulásuk mértékének meghatározása érdekében — a tárgyév június 10-éig kötelesek eleget tenni a külön jogszabályban² meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségüknek.

(3) A támogatási igényt az Alap igazgatósága az e rendeletben meghatározott döntés előkészítése céljából 15 napon belül bírálja el.

(4) Az igazgatóság az Alapból történő kifizetésekről az Alapba történő befizetési határidőt követő húsz napon belül intézkedik.

(5) Ha az Alapba befolyt, támogatásra fordítható források az összes elfogadott támogatási igényt nem fedezik, az egyetemes távközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltatók támogatási igényeit az elfogadott igényekkel arányosan kell kielégíteni. Az egyetemes távközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltatók a kifizetés átmeneti elmaradása esetén jogosultak az elfogadott, de ki nem elégített támogatási összeget a következő negyedévre követelésként átvinni és az aktuális támogatási igényhez hozzászámítani.

(6) Ha az Alapba befolyt, támogatásra fordítható forrásokból az elfogadott támogatási igényt a tárgyév során nem lehetséges teljes egészében kielégíteni, a következő évi befizetési kötelezettség megállapításánál a következő évi támogatási igény mellett figyelembe kell venni és be kell

számítani az előző évről visszamaradt, ki nem fizetett támogatási igény összegét is.

(7) Ha az Alapba befolyt, támogatásra fordítható források a tárgyév során meghaladják az elfogadott támogatási igényt, a következő évi befizetési kötelezettség megállapításánál mérséklő tényezőként figyelembe kell venni.

A támogatás felhasználása, visszavonása

8. §

(1) A támogatásban részesült egyetemes távközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltató (a továbbiakban: támogatott szolgáltató) a kapott támogatást kizárólagosan, az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítésével kapcsolatos elismert többletterh finanszírozására fordíthatja.

(2) Ha az Alap az egyetemes távközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltató támogatási igényét a támogatott téves adatközlése alapján fogadta el, vagy a támogatott szolgáltató a támogatást az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérő módon használta fel, a támogatás egészben vagy részben visszavonható.

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben a támogatott szolgáltató az Alapnak visszajáró összeget a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő, a támogatás átutalásának dátumától számított kamattal együtt köteles visszafizetni.

Az Alap működése

9. §

(1) Az Alap forrásai, vagyona vállalkozási tevékenység folytatásához még időlegesen sem használhatók fel, azokat pénzügyi vagy más kockázattal járó műveletek fedezetéül lekötni vagy egyéb módon megterhelni nem lehet.

(2) A kötelezett szolgáltatók külön jogszabályban² meghatározott adatszolgáltatásának az 5. § (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti összes szolgáltatóra kiterjedő teljes körűségét és hitelességét a Hírközlési Felügyelet ellenőrzi. A Hírközlési Felügyelet a befizetésre kötelezettekéről vezetett nyilvántartását negyedévenként köteles az Alap részére átadni, amelyet a miniszter jogosult a 4. § (1) bekezdésében megjelölt szervezet részére is átadni.

(3) A befizetésre köteles távközlési szolgáltatók a befizetések késedelmes teljesítése esetében a befizetendő összeget az esedékesség napjától számított, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő kamattal együtt kötelesek megfizetni.

(4) A kintlévőségek folyamatos figyeléséért és beszedéséért az Alap felelős. Egy negyedévet meghaladó tartozás esetében az Alap jogosult a kötelezett szolgáltatóval szemben azonnali beszédési megbízással élni. Két negyedévet meghaladó tartozás esetében az Alap — jogszabály-sértésre hivatkozással — a Hkt. 84. §-a alapján köteles a Hírközlési Felügyelet piacfelügyeleti eljárását kezdeményezni.

(5) Az Alapból nem kaphat támogatást az az egyetemes távközlési szolgáltatást nyújtó szolgáltató a tartozásának rendezéséig, amelynek az Alappal szemben 60 napon túli tartozása áll fenn.

(6) A (4) bekezdésben meghatározott azonnali beszédési megbízási jogosultság alkalmazhatósága érdekében a befizetésre köteles távközlési szolgáltatók kötelesek az Alap számára a bankszámlaszámukkal kapcsolatos adatokat rendelkezésre bocsátani.

*Az Alap költségvetésére,
könyvvizetésére és beszámolási kötelezettségére
vonatkozó szabályok*

10. §

(1) Az Alap működéséről, vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről az üzleti év könyveinek lezárását követően az üzleti év utolsó napjával, illetve a megszűnés napjával, mint mérleg fordulónappal a számvitelről szóló 2000. évi C. törvényben, valamint e rendeletben és mellékleteiben meghatározottak szerint az igazgatóság köteles a miniszter részére beszámolót készíteni.

(2) Az Alap esetében az üzleti év azonos a naptári évvel. A mérleg fordulónapja — a megszűnést kivéve — december 31.

(3) Az Alap számviteli nyilvántartásait a kettős könyvvezetés szabályai alapján, magyar nyelven, forintban kell vezetni, és egyszerűsített éves beszámolót kell készíteni. Az egyszerűsített éves beszámolóban a mérleget az e rendelet 1. számú melléklete szerinti, az eredménykimutatást e rendelet 2. számú melléklete szerinti tartalommal kell elkészíteni.

(4) Az Alap költségvetését az egyszerűsített éves beszámoló eredménykimutatásával azonos szerkezetben kell elkészíteni.

(5) Az egyszerűsített beszámolóhoz tartozó kiegészítő mellékletben külön be kell mutatni az e rendelet 3. §-ának

(2) bekezdése alapján meghatározott költségvetésben foglaltak teljesülését. Abban az esetben, ha az Alap éves gazdálkodása során egyes kiadások, költségek és ráfordítások értéke a költségvetésben meghatározott értéket több mint 10 százalékkal meghaladja, az eltérés okait a kiegészítő mellékletben meg kell jeleníteni.

(6) Az Alap az elkészített éves beszámoló adatainak helytállóságát könyvvizsgálattal köteles alátámasztani.

Az Alap felügyelete

11. §

(1) Az Alap pénzügyi, számviteli ellenőrzését az Állami Számvevőszék végzi.

(2) Az 1. § a) pontjában meghatározott szolgáltatók adatszolgáltatását, illetve az egyetemes távközlési szolgáltatáshoz igénybe vett támogatás felhasználásának jogszerűségét a Hírközlési Felügyelet piacfelügyeleti eljárás keretében ellenőrzi.

Vegyes és záró rendelkezések

12. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A támogatásra jogosult szolgáltatóknak a 2002. évre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettséget e rendelet hatálybalépését követő 15. napig kell teljesíteniük. A kifizetés alapját a miniszter a 2002. évről rendelkezésre álló számviteli adatokra tekintettel határozza meg.

(3) A befizetésre kötelezett szolgáltatók a 2002. évre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségüket e rendelet hatálybalépését követő 15. napig teljesítik. A befizetés alapját a miniszter a 2002. évről rendelkezésre álló számviteli adatokra tekintettel határozza meg.

(4) Az Alap 2003. évi költségvetését — a 3. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott általános rendelkezéstől eltérően — 2003. február 28-ig kell elkészíteni.

(5) Az Alaphoz történő befizetésekkel és az onnan történő támogatásokkal kapcsolatos döntések meghozatalára az IHM jogosult.

Az Alap miniszterelnök helyett:

Dr. Kiss Elemér s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

1. számú melléklet
a 10/2003. (I. 25.) Korm. rendelethez

Az Alap mérlegének előírt tagolása

ESZKÖZÖK (AKTÍVÁK)

A. Befektetett eszközök

I. Immateriális javak

II. Tárgyi eszközök

III. Befektetett pénzügyi eszközök

B. Forgóeszközök

I. Készletek

II. Követelések

III. Értékpapírok

IV. Pénzeszközök

C. Aktív időbeli elhatárolások

Eszközök összesen

FORRÁSOK (PASSZÍVÁK)

D. Saját tőke

I. Induló tőke/Jegyzett tőke

II. Tőkeváltozás/Eredmény

III. Lekötött tartalék

IV. Tárgyévi maradvány

E. Tartalékok

F. Céltartalékok

G. Kötelezettségek

I. Hosszú lejáratú kötelezettségek

II. Rövid lejáratú kötelezettségek

H. Passzív időbeli elhatárolások

Források összesen

2. számú melléklet
a 10/2003. (I. 25.) Korm. rendelethez

Az Alap eredménykimutatásának előírt tagolása

1. Távközlési szolgáltatók befizetési kötelezettségeinek teljesítéséből származó bevételek

2. Az Alap javára teljesített önkéntes befizetések és támogatások

A. Alaptevékenységhez kapcsolódó bevételek

3. Egyéb bevételek

4. Pénzügyi műveletek bevételei

5. Rendkívüli bevételek

B. Összes bevétel (1+2+3+4+5)

C. Egyetemes távközlési szolgáltatások többletterhei mérésük céljából történt kifizetések

D. Piacelhagyás, az egyetemes szolgáltatásra kötött szerződés megszűnése miatt szükséges kiadások

6. Anyagjellegű működési ráfordítások

7. Személyi jellegű működési ráfordítások

8. Működéshez kapcsolódó értékcsökkenési leírás

9. Egyéb ráfordítások

10. Pénzügyi műveletek ráfordításai

11. Rendkívüli ráfordítások

E. Összes működési ráfordítás (6+7+8+9+10+11)

F. Tárgyévi eredmény (B—C—D—E)

A Kormány tagjainak rendeletei

**A belügyminiszter, a gazdasági
és közlekedési miniszter,
valamint a környezetvédelmi és vízügyi
miniszter**

3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM együttes rendelete

**az építési termékek műszaki követelményeinek,
megfelelőség igazolásának, valamint forgalomba
hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól**

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 62. §-a (2) bekezdésének *j*) pontjában, valamint 62. §-ának (4) bekezdésében, továbbá a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 56. §-ának *a*) pontjában kapott felhatalmazás alapján — az érintett miniszterekkel egyetértésben — a következőket rendeljük el:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet hatálya valamennyi építési termékre, annak gyártójára, forgalmazójára, importálójára, továbbforgalmazójára, belföldi felhasználójára, továbbá az ezekből létrehozott építmény építtetőjére, tervezőjére és kivitelezőjére, valamint az építési termékek műszaki specifikációját jóváhagyó, a megfelelőség igazolás során közreműködő vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetekre, az építményeket engedélyező, az építésfelügyeleti és fogyasztóvédelmi hatóságokra, továbbá a vámszervekre terjed ki.

Fogalommeghatározások

2. §

E rendelet alkalmazásában

1. *építési termék* (a továbbiakban: *termék*): minden olyan anyag, szerkezet, berendezés vagy több, különböző részből összeállított elem, amelyet azért állítanak elő, hogy építményekbe állandó jelleggel beépítsék;

2. *alapvető követelmények*: az Étv. 31. §-a (2) bekezdésének *c*)—*h*) pontjaiban szereplő, az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (OTÉK) IV. fejezetében részletezett, építményekre előírt követelmények (mechanikai el-

lenállás és stabilitás; tűzbiztonság; higiénia, egészség- és környezetvédelem; használati biztonság; zaj és rezgés elleni védelem; energiatakarékosság és hővédelem);

3. *szállító*: a termék gyártója, forgalomba hozója;

4. *felhasználó*: aki a terméket betervezi, beszerzi, beépíti, illetve felhasználja;

5. *jóváhagyott műszaki specifikáció*: valamely arra jogosult szervezet által jóváhagyott és közzétett műszaki dokumentáció, amely tartalmazza a termékre vonatkozó műszaki követelményeket és rendszerint az alkalmazási feltételeket, továbbá a termék megfeleléség igazolásának módzatait is;

6. *építőipari műszaki engedély (ÉME)*: Magyarországon kijelölt jóváhagyó szervezet által — más jóváhagyott műszaki specifikáció hiányában — kiadott műszaki specifikáció, amely tartalmazza a termékre vonatkozó műszaki követelményeket és alkalmazási feltételeket, beleértve a szállításra, tárolásra, beépítésre, üzemeltetésre és az alkalmazható műszaki megoldásra, eljárásra, technológiára vonatkozó követelményeket, továbbá azok vizsgálati, megfeleléség igazolási módzatait is;

7. *honosított harmonizált szabvány*: az európai szabványügyi szervezetek által elfogadott és az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzétett szabvány, amelyet a magyar eljárási rendnek megfelelően honosítottak, és nemzeti szabványként közzétettek;

8. *európai műszaki engedély (ETA: European Technical Approval)*: olyan műszaki specifikáció, amelyet harmonizált európai szabvány hiányában egy termékre vonatkozóan dolgoztak ki, és hagytak jóvá a Jóváhagyó Szervezetek Európai Szervezetének (EOTA: European Organisation for Technical Approvals) tagjai, és amely tartalmazza a termékre vonatkozó műszaki követelményeket és alkalmazási feltételeket, beleértve a szállításra, tárolásra, beépítésre, üzemeltetésre, valamint az alkalmazható műszaki megoldásra, eljárásra, technológiára vonatkozó követelményeket, továbbá azok vizsgálati, megfeleléség igazolási módzatait is;

9. *útmutató az európai műszaki engedélyhez (ETAG: European Technical Approval Guideline)*: az Európai Bizottság által adott megbízás alapján az EOTA által kiadott útmutató egy-egy termékcsalád európai műszaki engedélyének kidolgozására;

10. *illetékes miniszter* (a továbbiakban: *miniszter*): a vízügyi és a közlekedési építményfajtáknál kizárólagosan használt építési termékek kivételével — a belügyminiszter, vízügyi építményfajtáknál kizárólagosan használt építési termékek tekintetében a környezetvédelmi és vízügyi miniszter, közlekedési építményfajtáknál kizárólagosan használt építési termékek tekintetében a gazdasági és közlekedési miniszter;

11. *jóváhagyó szervezet*: ÉME kidolgozására és kiadására feljogosított szervezet;

12. *kijelölt vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezet*: a termékek megfelelőségének vizsgálatára, ellenőrzésére és tanúsítására a miniszter által külön jogszabályokban foglaltaknak megfelelően kijelölt szervezet;

13. *megfelelőség igazolás*: olyan vizsgálatokon alapuló dokumentum, amely igazolja, hogy a termék, illetve műszaki megoldás megfelel a rá vonatkozó műszaki specifikációkban foglalt követelményeknek;

14. *megfelelőségi tanúsítvány*: kijelölt tanúsító szervezet által kiadott megfelelőség igazolás;

15. *szállítói megfelelőségi nyilatkozat*: a szállító által kiadott megfelelőség igazolás.

Építési termékek alkalmazása

3. §

(1) Forgalomba hozni (továbbforgalmazni) vagy beépíteni csak megfelelőség igazolással rendelkező, építési célra alkalmas építési terméket szabad.

(2) Építési terméket építménybe betervezni akkor szabad, ha arra jóváhagyott műszaki specifikáció van.

(3) Építési célra alkalmas a termék, ha a gyártó utasításainak és az építészeti-műszaki terveknek megfelelő, szakszerű beépítést követően, a termék teljes tervezett élettartama alatt, rendeltetésszerű használat és előírt karbantartás mellett, az építmény — amelybe a termék beépítésre kerül — kielégíti az alapvető követelményeket.

Műszaki specifikáció

4. §

A megfelelőség igazolási eljárás alapját a következő jóváhagyott műszaki specifikációk képezik:

- a) magyar nemzeti szabvány, ezen belül a honosított harmonizált szabvány;
- b) az Európai Unióhoz történő csatlakozást követően az európai műszaki engedély;
- c) az építőipari műszaki engedély.

5. §

(1) Építőipari műszaki engedély a szállító kérelmére akkor adható ki, ha nincs a termékre vonatkozó más jóváhagyott műszaki specifikáció, vagy az ezekben foglaltaktól a termék jelentősen eltér.

(2) Az építőipari műszaki engedély kötelező minimális tartalmát az *1. számú melléklet* határozza meg.

(3) Azokra a termékekre, amelyekre vonatkozóan európai műszaki engedélyt adtak ki, az építőipari műszaki engedélyt ez alapján kell kiadni. Európai műszaki engedély hiányában az építőipari műszaki engedélyek elkészítése során figyelembe kell venni az európai műszaki engedélyek tartalmára vonatkozó útmutatókat (ETAG), illetve az egyéb, a termék teljesítménykövetelményeit meghatározó műszaki dokumentumokat.

(4) Az ÉME kidolgozása során az adott terméknél, termékcsoporthoz alkalmazandó megfelelőség igazolási módozatot a *4. számú mellékletben* előírtak szerint, a megfelelőség értékelésre vonatkozó műszaki dokumentumok, valamint a következő szempontok figyelembevételével kell meghatározni:

- a) a terméknek az alapvető követelmények, különösen az egészségügyi és biztonsági követelmények szempontjából játszott szerepe;
- b) a termék jellege;
- c) a termékjellemzők megváltozásának a termék használhatóságára gyakorolt hatása;
- d) a hibák valószínűsége a termék gyártása során.

(5) Az építőipari műszaki engedély legfeljebb 5 évi érvényességi idővel adható ki. Az építőipari műszaki engedély érvényessége a kiadására vonatkozó szabályok szerint meghosszabbítható. Az érvényesség időtartama alatt az üzleti titokra vonatkozó szabályok betartása mellett, a kibocsátónak biztosítania kell az ÉME hozzáférhetőségét, beszerezhetőségét.

(6) A jóváhagyó szervezeteknek az általuk kiadott építőipari műszaki engedélyekről naprakész nyilvántartást kell vezetniük. A nyilvántartást a jóváhagyó szervezetet kijelölő minisztérium hivatalos lapjában, illetve az Interneten közzé kell tenni. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell az ÉME azonosító számát, tárgyát, érvényességi idejét és a kérelmező nevét.

6. §

(1) Az európai műszaki engedély kiadásával kapcsolatos eljárást a *2. számú melléklet* tartalmazza.

(2) Az európai műszaki engedélyeket egységes tartalmi és alaki követelmények szerint, a *3. számú mellékletben* található mintának megfelelően kell elkészíteni, és változtatás nélkül kell követni az általános tartalomra, tagolásra és számozásra, a főcímekre és az általános szabályok szövegére vonatkozó előírásokat.

7. §

(1) Honosított harmonizált európai szabvány közzétételét követően — az abban foglaltaktól lényegesen eltérő termékekre kiadott ÉME-k kivételével — a szabvány alkal-

mazási területére vonatkozó építőipari műszaki engedélyeket 1 éven belül vissza kell vonni.

(2) A honosított harmonizált európai szabványok közzétételét követően, a vonatkozó korábbi nemzeti szabványok, illetve építőipari műszaki engedélyek visszavonásáig a termék megfelelőségének igazolása mindkét műszaki specifikáció alapján történhet.

A jóváhagyó szervezet

8. §

(1) Építőipari műszaki engedély kiadására és visszavonására a miniszter által feljogosított jóváhagyó szervezetek jogosultak. A jóváhagyó szervezetekről a miniszter tájékoztatót ad ki a minisztérium hivatalos lapjában.

(2) A jóváhagyó szervezetnek alkalmasnak kell lennie:

- a) a mindenkor tudományos és gyakorlati ismeretek alapján az építési termékek alkalmasságának megítélésére,
- b) pártatlan döntés meghozatalára,
- c) körültekintő, valamennyi érintett fél szempontjait figyelembe vevő értékelésre.

(3) Európai műszaki engedély kiadására EOTA tagsággal rendelkező jóváhagyó szervezetek jogosultak.

A megfelelőség igazolása

9. §

(1) A szállító feladata a termékre előírt megfelelőség igazolási eljárás lefolytatása, valamint az eljárás eredményeként kiállított megfelelőség igazolásnak (megfelelőségi tanúsítvány vagy szállítói megfelelőségi nyilatkozat) a termékhez való csatolása.

(2) A megfelelőség igazolási eljárást a 4. számú melléklet alapján a termékre vonatkozó jóváhagyott műszaki specifikáció határozza meg. Az eljárásban vizsgálatokkal és bizonyítási eljárásokkal kell megállapítani, hogy a termék megfelel a rá vonatkozó műszaki specifikáció előírásainak.

(3) A szállító köteles meghatározni az adott termékek-nél, termékcsoporthoz alkalmazandó megfelelőség igazolási módozatot, amennyiben a műszaki specifikáció erre vonatkozóan nem tartalmaz utalást. A szállító megfelelőség igazolási módozatot a saját termékvizsgálói felkészültsége, valamint a rendelet 5. §-ának (4) bekezdésében felsorolt szempontok figyelembevételével állapítja meg. A miniszter a megfelelőség igazolási módozat meghatározására tájékoztatót tehet közzé.

(4) Építési termék egyedi (nem sorozat) gyártása esetén elegendő a 4. számú melléklet 2. ii) pontjának harmadik lehetősége szerinti szállítói megfelelőségi nyilatkozatban a

termék egyedi műszaki specifikációjának való megfelelést igazolni.

(5) Azokat a gépeket, felvonókat, gázfogyasztó készülékeket, gáznemű vagy folyékony tüzelőanyaggal üzemelő melegvíz-kazánokat és egyes villamossági termékeket, amelyeket építményekbe építenek be, és megfelelőség igazolásuk más jogszabály szerint, az építési célú alkalmazás követelményeinek figyelembevételével már megtörtént, nem kell e jogszabály szerinti megfelelőség igazolási eljárásnak alávetni.

(6) A megfelelőség igazolás másolatát a szállító köteles a felhasználónak és az ellenőrzésre jogosult szervezeteknek átadni.

(7) A megfelelőség igazolásokat az igazolás kiállítója, illetve a szállító köteles azok kiállítását követően 10 évig megőrizni.

(8) Az építési termék szállítóján kívül önálló megfelelőség igazolást kell adnia annak is, aki az építési termék forgalmazása vagy felhasználása során annak jellemzőit a szállítótól történő átvétel után megváltoztatta, vagy a rendeltetés szerinti alkalmazástól eltér.

A kijelölt szervezet megfelelőségi tanúsítványa

10. §

(1) Kijelölt tanúsító szervezet által kiállított megfelelőségi tanúsítvánnyal kell igazolni a termék megfelelőségét, ha a termékre vonatkozó műszaki specifikáció a 4. számú melléklet 2. i) pontjában szereplő megfelelőség igazolási módozat alkalmazását írja elő.

(2) A megfelelőségi tanúsítványnak az 5. számú melléklet 1. pontjában meghatározott információkat kell tartalmaznia.

A szállító megfelelőségi nyilatkozata

11. §

(1) A szállító által kiállított megfelelőségi nyilatkozattal kell igazolni a termék megfelelőségét, ha a termékre vonatkozó műszaki specifikáció a 4. számú melléklet 2. ii) pontjában szereplő megfelelőség igazolási módozatok valamelyikének alkalmazását írja elő.

(2) Amennyiben a termékre vonatkozóan nincs Magyarországon kijelölt tanúsító szervezet, a 10. § (1) bekezdés hatálya alá tartozó termékek esetében is a szállító által kiállított megfelelőségi nyilatkozattal kell igazolni a termék megfelelőségét.

(3) A szállítói megfelelőségi nyilatkozatnak az 5. számú melléklet 2. pontjában meghatározott információkat kell tartalmaznia.

A CE megfelelési jelölés alkalmazása

12. §

(1) Építési termékre CE megfelelési jelölés csak akkor helyezhető el, ha a megfelelés igazolása honosított harmonizált szabvány vagy európai műszaki engedély alapján történt és a termék megfelel valamennyi rá vonatkozó jogszabályban meghatározott alapvető követelménynek.

(2) A terméket a megfelelés igazolás mellett a szállítónak megfelelési jelöléssel kell ellátnia a 6. számú melléklet szerint.

(3) A CE megfelelési jelöléssel jogszerűen ellátott import termékek korlátozás nélkül hozhatók forgalomba.

Tanúsító és ellenőrző szervezetek, valamint vizsgáló laboratóriumok kijelölése

13. §

(1) A megfelelési tanúsítvány kiadására, illetve a tanúsító, ellenőrző, vizsgáló szervezet által elvégzendő feladatok ellátására a (2)—(4) bekezdésben, valamint a 7. számú mellékletben, valamint külön jogszabályban meghatározott feltételek alapján, illetve eljárás keretében jelölik ki a tanúsító és az ellenőrző szervezeteket, valamint a vizsgáló laboratóriumokat. A kijelölést a vízügyi építményekhez kizárólagosan használt építési termékek esetében a környezetvédelmi és vízügyi miniszter, minden egyéb építési termék esetében a gazdasági és közlekedési miniszter végzi — a belügyminiszterrel egyetértésben.

(2) Kijelölt tanúsító szervezet olyan pártatlan, állami vagy nem állami szervezet lehet, amely rendelkezik kellő felkészültséggel és felelősséggel, hogy megfelelés tanúsítást végezzen a vonatkozó eljárási és ügyviteli szabályok szerint.

(3) Kijelölt ellenőrző szervezet olyan pártatlan szervezet lehet, amely rendelkezik a megfelelő szervezettel, személyzettel, felkészültséggel és integritással ahhoz, hogy meghatározott kritériumok alapján ellásson értékelő és javaslattevő feladatokat a gyártó minőség-ellenőrzési tevékenységének jóváhagyása és ellenőrzése során, valamint termék-mintavételi és értékelési feladatokat építési helyszínen, gyártóüzemben vagy bárhol (pl. kereskedelmi forgalomban).

(4) Kijelölt vizsgáló laboratórium olyan laboratórium lehet, amely mérésekkel, vizsgálatokkal, tesztekkel, hitelesítésekkel vagy más módon határozza meg az anyagok és termékek tulajdonságait vagy teljesítőképességét.

(5) A kijelölt tanúsító, ellenőrző, vizsgáló szervezet által elvégzendő feladatokat egy vagy több szervezet is elláthat-

ja. Amennyiben egy termék esetében több szervezet látja el a feladatokat, az ellenőrző szervezet, illetve a vizsgáló laboratórium csak a tanúsító szervezet megbízásából és nevében járhat el.

Felügyeletiellenőrzés

14. §

(1) A termékek 3. §-ban előírt műszaki követelményeinek teljesítését, a termékre vonatkozó megfelelés igazolás meglétét, valamint az ennek alapját képező műszaki specifikációra való hivatkozás megalapozottságát a szállítónál és a felhasználónál az építésfelügyeleti és a fogyasztóvédelmi hatóság külön jogszabályokban meghatározott módon jogosult ellenőrizni.

(2) Amennyiben az építésfelügyeleti vagy fogyasztóvédelmi hatóság megállapítása szerint valamely CE megfelelési jelöléssel ellátott termék nem felel meg a rá vonatkozó követelményeknek, akkor az eljáró hatóság — a külön jogszabályban meghatározott intézkedésein túlmenően — döntésének indokairól és intézkedéseiről tájékoztatja a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőségen működtetett Központi Piacfelügyeleti Információs Rendszert (KPIR).

(3) A 10. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozó építési termékek belföldi forgalomba hozatal céljára történő vámkezelése a kijelölt tanúsító szervezet által kiállított megfelelési tanúsítvány másolatának bemutatása mellett végezhető el.

(4) A megfelelési tanúsítvány bemutatásával vámkezelhető építési termékekről, a kijelölt tanúsító szervezetről és azok változásairól a miniszter a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságát folyamatosan tájékoztatja.

Záró rendelkezések

15. §

(1) Ez a rendelet — a (3) és (4) bekezdésben foglalt kivételekkel — a kihirdetését követő 60. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az építési célra szolgáló anyagok, szerkezetek és berendezések műszaki követelményeinek és megfelelés igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló 39/1997. (XII. 19.) KTM—IKIM együttes rendelet.

(3) A rendelet 6. §-a, a 8. §-ának (3) bekezdése, a 12. §-a, a 14. §-ának (2) bekezdése és a rendelet 2. és 3. számú melléklete Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló

nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(4) Az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján

a) a rendelet 11. §-ának (2) bekezdése, valamint 14. §-ának (3) és (4) bekezdése hatályát veszti,

b) a rendelet 5. §-a (3) bekezdésének rendelkezése helyébe „A szállítónak a kiadott európai műszaki engedély nyilvános részét az érintettek számára magyar nyelven hozzáférhetővé kell tennie.” rendelkezés lép.

(5) Az építési célra szolgáló anyagok, szerkezetek és berendezések műszaki követelményeinek és megfelelésig igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló 39/1997. (XII. 19.) KTM—IKIM együttes rendelet alapján építési célú termékek megfelelőségének vizsgálatára, ellenőrzésére és tanúsítására, továbbá építőipari műszaki engedélyek kidolgozására e rendelet hatálybalépését megelőzően kijelölt szervezetek tevékenységüket a kijelölés feltételei szerint folytathatják.

(6) Az e rendelet hatálybalépése előtt kiadott építőipari alkalmassági bizonyítványok (ÉAB) és alkalmazási engedélyek, hozzájárulások érvényességi idejük lejártáig érvényben maradnak, de legkésőbb hatályukat veszti az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján.

16. §

Ez a rendelet a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 89/106/EGK irányelve az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről, amelyet módosított a Tanács 93/68/EGK irányelve;

b) a Bizottság 94/23/EK határozata az európai műszaki engedélyre vonatkozó közös eljárási szabályokról;

c) a Bizottság 97/571/EK határozata az építési termékekre vonatkozó európai műszaki engedély általános min-tájáról.

Dr. Lamperth Mónika s. k.,
belügyminiszter

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési
miniszter

Dr. Kóródi Mária s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi
miniszter

1. számú melléklet

a 3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM
együttes rendelethez

Az építőipari műszaki engedély (ÉME) tartalma

Az építőipari műszaki engedélynek minden esetben tartalmaznia kell:

1. a kiadó szervezet nevét, címét;
2. az ÉME azonosító számát;
3. a termék megnevezését, megjelölését (pl. márka, típus stb.);
4. a termék gyártójának és/vagy forgalmazójának megnevezését;
5. a kérelmező (az ÉME jogosultja) nevét, címét;
6. az ÉME kiadását megalapozó jogszabály, továbbá az alkalmasságot igazoló vizsgálati dokumentáció(k) megjelölését;
7. a termék felhasználási területét;
8. a termék alkalmazása szempontjából lényeges tulajdonságait, jellemzőit;
9. a termék (számszerűsíthető) műszaki követelményeit és azok vizsgálati és ellenőrzési módszereit;
10. a termék alkalmazásának lényeges műszaki feltételeit;
11. a termék megfelelésig igazolásának módozatát;
12. a kiadó szervezet által végzendő utóellenőrzés gyakoriságát;
13. az ÉME érvényességi idejét;
14. az ÉME kiadásának dátumát;
15. az ÉME-t kiadó szervezet cégszerű aláírását, az aláírók nevét és beosztását.

2. számú melléklet

a 3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM
együttes rendelethez

Az európai műszaki engedélyek (ETA-k) elkészítésére és kiadására vonatkozó szabályok

Az építési termékek európai műszaki engedélyeinek kérelmére, előkészítésére és kiadására vonatkozóan az Európai Unió tagállamaiban a Tanács 89/106/EGK irányelve II. mellékletének 3. pontja szerint egységes eljárási szabályokat alkalmaznak, melyeket az Európai Bizottság 94/23/EK határozatában fogadott el.

Az EOTA az európai műszaki engedélyek (ETA) kiadására az Európai Unió tagállamai által létrehozott, a jóváhagyó szervezeteket összefogó, az építési termék irányelv rendelkezései szerint alapított szervezet.

1. Általános szabályok

1.1. Az EOTA Titkársága folyamatosan vezeti a kibocsátott európai műszaki engedélyek (ETA-k) jegyzékét. Ezt a jegyzéket évente legalább egyszer közzéteszi.

1.2. Az EOTA Műszaki Testülete albizottságokat hozott létre, amelyek összehangolják és koordinálják az európai műszaki engedélyek tartalmát, a kidolgozás eljárását és az alkalmazás szabályait.

1.3. A magyar nemzeti jóváhagyó szervezetek — a gyártó/szállító kérésére és költségére — magyar nyelven teszik közzé az európai műszaki engedélyeket.

1.4. Az európai műszaki engedélyek kiadásával kapcsolatos problémákkal az EOTA Végrehajtó Bizottságához lehet fordulni, ha ez a testület a problémát nem tudja megoldani, az Európai Bizottsághoz fordulhat.

2. Alkalmazási szabályok

2.1. Az európai műszaki engedélyeket a termék gyártója vagy egy meghatalmazott képviselője (a továbbiakban: gyártó) kérheti. A képviselőt a gyártónak kell kijelölnie, hogy a nevében járjon el.

2.2. A kérelmet az EOTA szervezetek bármelyikéhez be lehet terjeszteni, amely a termékre vonatkozóan kijelöléssel rendelkezik, de nem lehet több szervezethez is benyújtani kérelmet ugyanazon építési termékre.

2.3. A kérelemmel a gyártó felhatalmazza a jóváhagyó szervezetet, hogy tájékoztassa az EU Bizottságot, az EOTA szervezetét és az EOTA Titkárságát a kérelem tartalmáról.

2.4. A kérelem benyújtása előtt a gyártót — kérésére — a jóváhagyó szervezet tájékoztatja:

- az eljárásról,
- a tervezett jóváhagyási eljárás ütemezéséről,
- a jóváhagyási eljárás várható költségeiről.

Abban az esetben, ha a szóban forgó terméket vagy termékcsoportot még nem hagyták jóvá ETA kiadására, vagy a termék jelentősen eltér a harmonizált szabványoktól, a fenti információkat csak az ETA kiadásának lehetőségéről szóló határozatot követően adják meg a kérelmezőnek.

2.5. A kérelmet azon tagállam nyelvén kell betérjeszteni, ahol a jóváhagyó szervezet székhelye van, kivéve, ha a gyártó és a jóváhagyó szervezet ettől eltérően nem állapodik meg. A kérelemnek az alábbi adatokat és információkat kell tartalmaznia:

Kérelem Európai Műszaki Engedélyre (a Tanács 89/106/EGK irányelvének III. fejezete szerint)

- a kérelem címzettje (a szakterületre vonatkozóan kijelölt jóváhagyó szervezet);
- a kérelmező neve és székhelye (a gyártó vagy meghatalmazott képviselője, képviselő eljárása esetén mellékelni kell a gyártó megbízását is);
- az építési termék általános megnevezését és típusát;

- a termék kereskedelmi nevét, márkajelzését;
- az építési termék rendeltetését, tervezett felhasználásának módját, valamint az ezzel kapcsolatos, a 2.6. pont szerinti további mellékleteket;

— a terméket előállító minden üzem nevét és telephelyét;

— a gyártó nyilatkozatát, miszerint a kérelemben szereplő termékre más EOTA szervnél nem kért európai műszaki engedélyt, illetve a kérelemben szereplő termékre vonatkozóan az európai műszaki engedély kidolgozását melyik EOTA szervezet utasította el, továbbá hozzájárulását, hogy kérelméről tájékoztassák az EOTA szervezetet és az EU Bizottságot;

— a gyártó nyilatkozatát, hogy vállalja a jóváhagyási eljárás során felmerülő költségeket, továbbá közreműködik és támogatja a jóváhagyási eljárást, és biztosítja, hogy a jóváhagyó szervezet képviselői munkaidőben, bármikor látogatást tehesse a gyártási helyszíneken;

— a gyártó megbízásra felhatalmazott képviselőjének cégszerű aláírása és a megbízás dátuma.

2.6. A kérelemhez mellékelni kell:

- az építési termék leírását,
- a rá vonatkozó műszaki leírásokat,
- rajzokat,
- vizsgálati eredményeket,

amelyek részletesen tartalmazzák a termék tervezett felhasználására vonatkozó információkat.

2.7. A kérelemben a gyártónak meg kell jelölnie az összes gyártási helyet. Biztosítania kell, hogy a jóváhagyó szervezet vagy képviselője ezeket munkaidőben meglátogathassa és az ETA kiadásának céljából a gyártás körülményeiről tájékozódhasson.

2.8. A jóváhagyó szervezetnek a kérelem kézhezvételét két hónapon belül vissza kell igazolnia és meg kell erősítenie, hogy megindítja az európai műszaki engedély kidolgozásának eljárását. A visszaigazolásnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

— a Tanács 89/106/EGK irányelvének III. fejezete szerinti Európai Műszaki Engedély megadására vonatkozó kérelem visszaigazolása;

— a kijelölt jóváhagyó szervezet neve és címe;

— a kérelmező neve és a kérelem benyújtásának dátuma;

— az építési termék megnevezése, amelyre a kérelem vonatkozik;

— a jóváhagyó szervezet visszaigazolása, hogy a fenti kérelmet elfogadták és az eljárás megindult;

— az eljárás hivatkozási száma;

— azoknak a jogszabályoknak és rendelkezéseknek a felsorolása, amelyek az európai műszaki engedély kidolgozásának alapjául szolgálnak (a Tanács 89/106/EGK irányelvet harmonizáló jogszabályra, az ETA kidolgozására vonatkozó jogszabályokra, valamint szükség szerint a jóváhagyó szervezet rendelkezéseire, szerződéseire való hivatkozások);

— az eljárás várható költségeinek számítása (díjtáblázat vagy a hatályban levő más, a díj megállapítását érintő rendelkezések);

— a jóváhagyó szervezet cégszerű aláírása és a visszaigazolás dátuma.

Ha a kérelmet nem fogadták el, a jóváhagyó szervezetnek a döntését indokolnia kell. Ebben az esetben a gyártó más jóváhagyó szervezethez fordulhat.

2.9. A jóváhagyó szervezetnek tájékoztatnia kell a gyártót, hogy a terméknek a tervezett építési célra való alkalmasságának megítéléséhez, milyen dokumentumokra, vizsgálati eredményekre, számításokra van szüksége. A gyártó köteles átadni a jóváhagyó szervezetnek a szükséges dokumentumokat és támogatni a jóváhagyó szervezetet a feladata ellátásában.

2.10. A jóváhagyó szervezeteknek a tevékenységük során tudomásukra jutott minden lényeges információt bizalmasan kell kezelniük.

2.11. A gyártónak a kérelem visszaigazolását követően az európai műszaki engedély kidolgozásának során felmerülő költségek vállalásáról és a jogszabályokban meghatározott dokumentáció átadásáról nyilatkoznia kell.

2.12. Ha a gyártó a szükséges dokumentumokat nem bocsátja a jóváhagyó szervezet rendelkezésére, illetve a költségek vállalásáról nem nyilatkozik, akkor a jóváhagyó szervezet hat hónap eltelte után törölheti a kérelmet.

3. Az ETA megadására vonatkozó szabályok

Az ETA az építési terméknek csak arra a termékjellemzőire vonatkozik, amelyek az alapvető követelmények teljesítése szempontjából meghatározó jelentőségűek. A CE megfelelési jelölés csak az ezeknek a követelményeknek való megfelelést jelenti. Ha a termék más jellemző tulajdonságait is figyelembe veszik — az EOTA tagok közötti megállapodás alapján —, akkor az ezekre vonatkozó értékelésnek egyértelműen különböznie kell azoktól, amelyek az alapvető követelményekre vonatkoznak. Az alapvető követelmények mellett más követelmények figyelembevétele önkéntes.

Az ETA formailag is feleljen meg a 3. számú mellékletben megadott egyeztetett formai szabályoknak.

3.1. ETA kidolgozása útmutató alapján (a Tanács 89/106/EGK irányelvének 9.1. cikke alapján).

3.1.1. Ha a termék európai műszaki engedélyének kiadására útmutatót adott ki az EOTA, akkor az európai műszaki engedély tartalma és formája feleljen meg az abban foglaltaknak.

3.1.2. A jóváhagyó szervezetnek az ETA-t meg kell küldenie

- valamennyi más EOTA tagnak, jóváhagyó szervezetnek,
- az EOTA Főtitkárságnak, amely egy példányt továbbít az EU Bizottsága részére.

3.1.3. Az EOTA által az egyes ETA útmutatókra egyedileg meghatározott átmeneti időszak alatt, a jóváhagyó

szervezetek által kibocsátott ETA-k összehasonlíthatósága érdekében az ETA-k tervezetét, a kísérő (alátámasztó) dokumentumokkal együtt, előzetes egyeztetésre megküldik azoknak az EOTA jóváhagyó szervezeteknek, amelyek az adott építési termékre vonatkozóan vannak a tagállamokban kijelölve, továbbá megküldik az EOTA Főtitkárságának is. Az észrevételeket két hónapon belül kell közölni.

3.1.4. Ha az ETA-ban hiányosságot állapítanak meg az útmutató hibájából, akkor a jóváhagyó szervezetek az útmutató alapján több ETA-t nem adhatnak ki.

3.2. ETA kidolgozása útmutató nélkül (a Tanács 89/106/EGK irányelvének 9.2. cikke alapján).

3.2.1. Az ETA formailag feleljen meg a 3. számú mellékletben megadott egyeztetett formai szabályoknak.

3.2.2. Az a jóváhagyó szervezet, amelyik első alkalommal kap egy termékcsalád egy tagjára vonatkozóan a 2.4. pont szerint ETA kidolgozására felkérést, köteles előzetesen konzultálni az EOTA Műszaki Testületével, hogy az adott termék esetében lehetséges-e az ETA kidolgozása, továbbá a megfelelési igazolás mely eljárását kell alkalmazni.

Abban az esetben, ha az EOTA Műszaki Testülete egyetértésre jut ETA kiadhatóságáról — mert a termékre vonatkozóan nincs harmonizált szabvány, szabvány kidolgozására szóló megbízás, illetve szabvány kidolgozása belátható időn belül nem várható —, akkor az Európai Bizottság részére az EOTA elnökének jóváhagyásával megküldik a kérelmet, hogy engedélyezze ETA kidolgozását. Ha a kérdésben az EOTA Műszaki Testülete nem jut egyetértésre, az EOTA Végrehajtó Bizottsága dönt arról, hogy az Európai Bizottság elé terjesztik-e a kérelmet.

Abban az esetben, ha egy termékcsaládra vonatkozik harmonizált szabvány, illetve európai szinten elismert nemzeti szabvány, de az adott termék ezektől jelentősen eltér az EOTA értékelés alapján az Európai Bizottság megerősíti, hogy az a termékre kidolgozható ETA.

3.2.3. Ha a 3.2.2. pont szerint az ETA kidolgozása lehetséges, a jóváhagyó szervezetnek előzetesen meg kell vitatnia a többi, erre a termékre kijelölt EOTA tag jóváhagyó szervezettel a termék tervezett felhasználásának megfelelő alkalmazási feltételeket — beleértve a vizsgálati programot, a teljesítménykövetelményeket és a megfelelési igazolás eljárását.

A jóváhagyó szervezet figyelembe veszi a többi EOTA szervezet megjegyzéseit.

3.2.4. Ha a kérelem egy termékcsalád olyan termékére vonatkozik, amellyel kapcsolatban már elkezdődött a 3.2.3. pontban leírt egyeztetési eljárás, akkor a megindult egyeztetés alapján kell az ETA-t kidolgozni.

3.2.5. Az ETA kiadása előtt a jóváhagyó szervezet megküldi az ETA tervezetét az illetékes EOTA szervezeteknek és az EOTA Főtitkárságnak a gyártó indoklásával együtt. Az észrevételeket két hónapon belül kell közölni.

Ha az összes illetékes EOTA szervezet (egy országon belül több szervezet közül a szóvivő szervezet) írásban hozzájárulását adta, a jóváhagyó szervezet kiadja az ETA-t.

Az ETA-t a 3.1.2. pont szerinti szervezeteknek kell megküldeni.

Ha az ETA tervezettel kapcsolatban olyan észrevételek merülnek fel, amelyeket nem sikerül megoldani, a vitatott kérdést az EOTA Műszaki Testület napirendjére tűzi. Ha a Műszaki Testület ülésén egyetértésre jutnak, akkor a jóváhagyó szervezet kiadja az ETA-t. Ha a vitatott kérdésben a Műszaki Testület ülésén nem jutnak egyetértésre, akkor a Végrehajtó Bizottság veszi fel a kérdést a napirendjére, és dönt a további lépésekről. Amennyiben továbbra sincs egyetértés a kérdésben, azt az Építésügyi Állandó Bizottság elé terjesztik.

4. Az ETA visszavonása

4.1. A jóváhagyó szervezet visszavonja az ETA-t, ha az Európai Bizottság tájékoztatja a tagországokat arról, hogy az európai műszaki engedély előírásai nem garantálják, az alapvető követelmények teljesítését a termék szakszerű és a gyártó utasításainak megfelelő beépítése esetén.

4.2. A jóváhagyó szervezetnek tájékoztatnia kell a többi EOTA szervezetet és a Főtitkárságot a visszavonásról. A Főtitkárság a visszavonásról tájékoztatja az Európai Bizottságot.

5. Az ETA módosítása

5.1. Az ETA módosítása az új kérelem benyújtásával azonos eljárás szerint történik. A módosítási kérelmet annak a jóváhagyó szervezetnek kell címezni, amelyik a módosítandó ETA-t kiadta.

5.2. A 3.1. és 3.2. pontok előírásait csak a módosítással közvetlenül érintett részekre kell vonatkoztatni.

5.3. A módosítási eljárás eredményeként a korábbi ETA helyett új ETA-t adnak ki.

6. Az érvényesség meghosszabbítása

6.1. Az ETA érvényessége (általában) öt évvel meghosszabbítható, ha az Európai Bizottság nem értesült arról, hogy az eredeti ETA alkalmazási feltételei megváltoztak. A meghosszabbítás iránti kérelmeknek írásban, legalább hat nappal a lejárát előtt kell megérkezniük a jóváhagyó szervezethez.

Az eljárásnál a 3.1. és a 3.2. pontok előírásait kell alkalmazni.

6.2. Az érvényesség meghosszabbításának kérelme mellé az útmutatóban előírt műszaki dokumentumokat kell mellékelni. Ha nincs ilyen útmutató, akkor a jóváhagyó szervezet az EOTA szervezetekkel folytatott egyeztetés után állapítja meg a szükséges műszaki dokumentumokat, amelyeket a hosszabbításhoz a gyártónak be kell nyújtania.

6.3. A hosszabbítást, az eredeti dokumentumot kiadó szervezet adja ki. Az ETA-nak ugyanolyan teljes körűnek kell lennie, mint az eredeti dokumentum volt.

3. számú melléklet

a 3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM
együttesrendeletre

Minta az építési termékek európai műszaki engedélyéhez*

Az ETA-t kiadó jóváhagyó szervezet neve, címe, emblémája

Felhatalmazva és bejegyezve a Tanács, az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 89/106/EGK irányelvének 10. cikke alapján.

AZEOTATAGJA

(Az EOTA emblémája)

European Organisation for Technical Approvals Jóváhagyó Szervezetek Európai Szervezete

EUROPEANTECHNICALAPPROVAL
EURÓPAI MŰSZAKI ENGEDÉLY — ETA —
.....(szám az EOTA számozási rendszerének megfelelően)

Az áru kereskedelmi neve:
(Az áru megnevezése, ha van kereskedelmi neve vagy a termék más adatai, amelyek az Európai Unión belül a forgalomba hozatalnál használatosak. Az áru megnevezése vagy más jelölése nem lehet félreérthető a termék teljesítőképességére, illetve felhasználási céljára vonatkozóan.)

A műszaki engedély birtokosa:
(A gyártó neve és címe, vagy az Európai Unió területén megbízott képviselőjének neve és címe, akinek részére az ETA-t kiadták.)

Az építési termék fajtája és felhasználási célja:
.....
(A termék fajtája és tervezett felhasználási célja, valamint szükség esetén a különböző országokban alkalmazott teljesítményszintek vagy osztályok megjelölésével — először magyarul, utána angolul.)

Érvényesség: -től
.....-ig (Általában öt év)

Gyártási helyek:
(Adatok a gyártási helyekről. A gyártási helyek nagy száma esetén azokat mellékletben kell feltüntetni, és itt csak utalni kell a mellékletre. A gyártóhelyeket csak abban az esetben kell megadni, ha az műszaki okból szükséges, pl. a II. 4.1. részben előírt gyártási feltételek miatt. Gyakorlati okokból, ha az ETA birtokosa kívánja, az engedélyező szervezet rögzítheti a

* A minta az előírt címek és szövegrészek mellett magyarázatokat is tartalmaz dőlt betűvel szedve.

gyártási helyek adatait az európai műszaki engedély nem nyilvános mellékleteként is, de a megfelelőség értékelésben részt vevő bejegyzett szervezetekkel köteles azt ismertetni.)

Ez az európai műszaki engedély oldalt tartalmaz, melléklettel együtt, amelyek e dokumentum részét képezik. [Adatok az összoldalszámáról (szöveg és rajzok a fő részben és a mellékletekben), valamint a mellékletek számáról.]

I. JOGIALAPOKÉSZÁLTALÁNOSFELTÉTELEK

1. Ezt az európai műszaki engedélyt

..... (a jóváhagyó szervezet neve) állítja ki az alábbiak alapján:

— a Tanács 89/106/EGK irányelve az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről,

— az építési termékek műszaki követelményeinek, megfelelőség igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló 3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM együttes rendelet,

— a Bizottság 94/23/EK határozata az építési termékekre vonatkozó európai műszaki engedély közös eljárási szabályairól,

— útmutató (a felhasznált ETAG címe, száma, ha ez alapján dolgozták ki az európai műszaki engedélyt, ETAG hiányában az irányelv 9. cikke, 2. bekezdése alapján, a közös eljárási szabályokról szóló határozat 3.2. pontja szerint adták ki).

2. A (a jóváhagyó szervezet neve) felhatalmazott annak ellenőrzésére, hogy ezen európai műszaki engedély előírásait betartják-e. Ez a vizsgálat a gyártó hely(ek)en is történhet. (Pl. a gyártásra előírt feltételek betartásának ellenőrzésére.) Az európai műszaki engedély birtokosa felelős azért, hogy a termék(ek) valóban megfelel(nek) az európai műszaki engedélynek, továbbá a terméket a tervezett célra használják fel.

3. Ez az európai műszaki engedély nem ruházható át az első oldalon feltüntetett gyártón kívül más gyártóra, vagy más gyártó képviselőjére, vagy az első oldalon megjelölt gyártóhelyeken kívül másra (szükség szerint ki lehet húzni).

4. A (a jóváhagyó szervezet neve) visszavonhatja az európai műszaki engedélyt az Európai Bizottság tájékoztatása alapján, a Tanács 89/106/EGK irányelvének 5. cikke 1. bekezdésében ismertetett esetben.

5. Az európai műszaki engedélyt elektronikus továbbítás alkalmával is teljes egészében kell közölni. A (a jóváhagyó szervezet neve) írásos hozzájárulásával azonban kivonatosan is köz-

re adható. Kivonatos közlés esetén azonban ezt fel kell tüntetni. Reklám ismertető szövege és ábrái nem lehetnek ellentétben az európai műszaki engedély tartalmával és nem okozhatnak félreértést.

6. Az európai műszaki engedélyt a jóváhagyó szervezet saját hivatalos nyelvén adja ki. Ennek a szövegváltozatnak teljes egészében azonosnak kell lennie az EOTA által kiadott változattal. Más nyelvre történő lefordítása esetén azt fel kell tüntetni.

II. AZ EURÓPAI MŰSZAKI ENGEDÉLYRE VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES FELTÉTELEK

1. A termék tervezett felhasználásának leírása

[A termék műszaki leírása és a tervezett felhasználás céljának meghatározása

— legfeljebb egy oldal szöveg és általános rajzok egy oldalon, amelyet 1. számú mellékletként kell csatolni és erre utalni kell a II. 1. részben;

vagy

— két oldal szöveg.

A termék típusának és formájának leírása (beleértve a teljesítményfokozatokat is), a felhasznált anyagok és alkotóelemek, valamint a beépítési eljárás és az építmény fajtája.

A termék tervezett ésszerű élettartama.]

2. Termékjellemzők és vizsgálati eljárás

[Meg kell adni a pontos és mérhető termékjellemzőket és adatokat, valamint a termék részeit és alkotóelemeit. Figyelembe kell venni a termékcsaládra vonatkozó ETA útmutató (ETAG) kidolgozására szóló Bizottsági megbízás tartalmát, vagy a 89/106/EGK irányelv 9. cikke 2. bekezdése szerinti esetben — ha nincs ETAG — közvetlenül az alapvető követelményeket, valamint a Magyarázó Dokumentumok és a megadott osztályok és szintek. Figyelembe kell venni esetleg más dokumentumokat (pl. más, a termékre vonatkozó irányelvek követelményeit). Meg kell adni a felhasználhatóság további szempontjait is, ha szükséges a termék azonosítására alkalmas konkrét jellemzőkkel együtt.]

(Amennyiben a termékjellemzők vagy a termék összetétele bizalmas adat, úgy ezeket nem kell az európai műszaki engedélyben feltüntetni, de közölni kell a megfelelőség értékelésben részt vevő bejegyzett szervezetekkel.)

[Össze kell foglalni azokat az értékelési eljárásokat, amelyek eredményeként a termék jellemzőit, a teljesítményképességére és tartósságára vonatkozó értékeket és adatokat megállapították. Itt hivatkozni kell az ETAG-ra, a harmonizált, vagy európai szinten elismert nemzeti vagy más szabványra (vizsgálati, számítási eljárásokra stb.), és az ezek eredményeként kapott számértékekre és adatokra, amelyeket a termék alkalmazása során felhasználnak az építmények méretezéséhez. Össze kell foglalni azokat a különleges vizsgálati vagy értékelési eljárásokat, amelyek eredményeként megállapíthatók voltak azok a számértékek és adatok, amelyeket a termék

alkalmazása során felhasználnak az építmények méretezéséhez. Utolni kell az európai műszaki engedély esetleges mellékletére, ha ezt mellékletben részletezték.]

3. A megfelelés értékelése és a CE jelölés

3.1. A megfelelés tanúsításának rendszere

(A Bizottság által megadott megfelelés tanúsítási rendszert kell alkalmazni. Ha az európai műszaki engedély több terméket érint, akkor azt termékenként külön-külön kell meghatározni.)

3.2. Illetékesség

3.2.1. A gyártó feladatai

3.2.1.1. Üzemi gyártásellenőrzés

(Részletesen ismertetni kell a gyártó által folyamatosan végzett üzemi gyártásellenőrzési rendszert, és azt hogy ez mire terjed ki, részletezve a vizsgálatok fajtáját és gyakoriságát is. Ha az európai műszaki engedély több termékkel foglalkozik, akkor ezt termékenként külön-külön kell feltüntetni.)

3.2.1.2. A gyártó egyéb feladatai

(Ismertetni kell a gyártó egyéb feladatait, az alkalmazandó megfelelés értékelési rendszerek megfelelően, pl. első típusvizsgálat. Ha az európai műszaki engedély több termékkel foglalkozik, akkor ezt termékenként külön-külön kell feltüntetni.)

3.2.2. A kijelölt szervezet feladatai

(Ismertetni kell a kijelölt szervezet feladatait az alkalmazandó megfelelés értékelési rendszernek megfelelően, meghatározva a vizsgálatok, ellenőrzések és a felügyelet fajtáját és gyakoriságát is. Ha az európai műszaki engedély több termékkel foglalkozik, akkor ezt termékenként külön-külön kell feltüntetni.)

3.3. CE jelölés

CE jelöléssel kell ellátni

(magát a terméket — szükség esetén rögzíteni kell a terméken való elhelyezést, a címke, a csomagolás vagy a kísérő irat egyébrészeit).

A CE jelöléssel együtt a következő adatokat kell megadni:

[A Bizottság megállapította a CE jelöléssel együtt megadandó információkat például:

- a gyártó nevét és azonosító jelét,
- a kijelölt szervezet azonosító jelét,
- a termék megnevezését,
- az európai műszaki engedély számát,
- a termékjellemzőket, szinteket és osztályokat (minden azonos megnevezéssel ellátott termék a gyártás helyétől függetlenül meg kell feleljen az adott termékjellemzőknek és teljesítményfokozatoknak),
- a gyártási évet, szükség esetén a gyártás dátumát,
- a gyártási számot.]

4. Feltételek, amelyek mellett a termék a tervezett célra várhatóan megfelel

4.1. Gyártás

[Ismertetni kell a gyártás és a szerelés speciális eljárásait, a gyártóhely műszaki felszereltségére és a személyzet képzettségére vonatkozó előírásokat (pl. ragasztott vagy hegesztett

szerkezeteknél), amennyiben ezek a feltételek lényegesek a termék tervezett felhasználása és az alapvető követelményeknek való megfelelése szempontjából.]

(Ha a gyártási előírások bizalmas adatokat tartalmaznak, úgy ezeket nem szükséges az ETA-ban közvetlenül feltüntetni, hanem csak az európai műszaki engedélyhez tartozó műszaki dokumentációban kell rögzíteni és a megfelelés értékelésben részt vevő kijelölt szervezetekkel közölni.)

4.2. Beépítés

[Ismertetni kell a termék építkezéssel történő beépítésének, illetve beszerelésének előírásait. Meg kell adni azokat a különleges előírásokat, amelyek a kivitelezésre és a személyzet betanítására vonatkoznak, ha azok lényegesek a termék beépítés utáni használhatósága szempontjából. Meg kell adni a termékre vonatkozóan az adatokat és értékeket (pl. mérési értékek), amelyek az építmények vagy építményrészek tervezésénél vagy méretezésénél szükségesek. Ha szükséges meg kell jelölni az alkalmazandó szabványokat, vagy utalni kell az ETAG-ra vagy az ETA megfelelő mellékletére. Fel kell hívni a gyártó figyelmét arra, hogy a gyártó feladata gondoskodni arról, hogy az érintettek a fenti előírásokat megismerjék.]

5. Ajánlások a gyártó részére

5.1. Ajánlások a csomagoláshoz, szállításhoz és raktározáshoz

(Ismertetni kell azokat az előírásokat, amelyek biztosítják, hogy a termék megőrizze a tervezett célra való használhatóságát az építmény kivitelezése során. Fel kell hívni a gyártó figyelmét arra, hogy a gyártó feladata gondoskodni arról, hogy az érintettek a fenti előírásokat megismerjék.)

5.2. Ajánlások a használathoz, a karbantartáshoz és a javításhoz

(Ismertetni kell azokat a használatra, karbantartásra és felújításra vonatkozó előírásokat és intézkedéseket, amelyek szükségesek, hogy az építménybe beépített termék megőrizze a tervezett célra való használhatóságát. Fel kell hívni a gyártó figyelmét arra, hogy a gyártó feladata gondoskodni arról, hogy az érintettek a fenti előírásokat megismerjék.)

1. számú melléklet

A termék leírása

[Szükség szerint ábrákkal kiegészített általános leírás a termékről egy oldal terjedelemben (azonosan a II. 1. részben előírtakkal).]

2. — n. számú mellékletek

[Szükség szerint további mellékleteket kell csatolni, például — a termékeknek vagy alkotórészeknek pontosabb leírása, a gyártás, a szállítás, az anyagmozgatás, a raktározás és a beépítés részletei (esetleg ábrákkal kiegészítve),

— a termékjellemzők megállapításának eljárásai (vizsgálatai, számítási vagy egyéb eljárások, amennyiben ezek szabványban vagy az ETAG-ban nincsenek meghatározva),

— az építményrészek méretezésére vonatkozó eljárások — amelybe a terméket beépítik — ha a termék beépítést követő használhatóságát és teljesítőképességét befolyásolják és nem lehet szabványra vagy ETAG-ra utalni,

— a beépítésre és további kezelésre vonatkozó utasítások, amennyiben ezek a termék használhatóságát befolyásolják, és nem lehet szabványra vagy ETAG-ra utalni.]

4. számú melléklet

a 3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM

együttes rendelethez

Műszaki specifikációknak való megfelelés igazolása

1. A megfelelés igazolás módszerei

A 9. § szerinti, a műszaki specifikációknak való megfelelés igazolásához szükséges eljárások meghatározásakor a következő megfelelés értékelési módszereket kell alkalmazni. Az egyes esetekben alkalmazandó módszereket a termékre vagy termékcsoportra vonatkozó követelmények alapján kell meghatározni.

a) A termék típusvizsgálata a gyártó vagy egy kijelölt szervezet által;

b) A gyártóüzemben vett minták vizsgálata a gyártó vagy egy kijelölt szervezet által előírt vizsgálati terv alapján;

c) Az üzemben, a kereskedelmi forgalomban vagy az építkezés helyszínén vett minták szűrőpróbaszerű vizsgálata a gyártó vagy egy kijelölt szervezet által;

d) A szállításra kész vagy már leszállított tételből vett minták vizsgálata a gyártó vagy egy kijelölt szervezet által;

e) Üzemi gyártásellenőrzés;

f) Az üzem és a gyártásellenőrzés alapvizsgálata egy kijelölt szervezet által;

g) A gyártásellenőrzés folyamatos felügyelete és értékelése egy kijelölt szervezet által.

A gyártásellenőrzés a gyártó által végzett állandó belső gyártásfelügyeletet jelent. A gyártó által alkalmazott valamennyi követelményt és előírást írásban kell rögzíteni, rendszerezett szabályok és eljárások formájában. A gyártásellenőrzési dokumentációnak lehetővé kell tennie a minőség biztosítását, valamint annak ellenőrizhetőségét, hogy a termék teljesíti-e az előírt termékjellemzőket, és hogy a gyártásellenőrzési rendszer hatékonyan működik-e.

2. A megfelelés igazolás módozatai

Elsősorban a következő megfelelés igazolási módozatokat kell alkalmazni:

*i) Megfelelési tanúsítvány (1)**

A termék megfelelésének igazolása egy kijelölt tanúsító szervezet által az alábbiak alapján:

* A zárójelben megjelölt számokkal utalnak egyes műszaki specifikációkban, illetve dokumentumokban a megfelelés igazolás módozataira.

a) A gyártó feladatai:

1. gyártásellenőrzés;
2. az üzemben vett mintáknak a gyártó által végzett további vizsgálata az előírt vizsgálati terv szerint.

b) A kijelölt tanúsító szervezet feladatai:

3. a termék első típusvizsgálata;
4. az üzem és a gyártásellenőrzés alapvizsgálata;
5. a gyártásellenőrzés folyamatos felügyelete, értékelése és jóváhagyása;
6. a műszaki specifikáció, illetve a 9. § (3) bekezdés által meghatározott esetekben, az üzemben, a kereskedelmi forgalomban vagy az építkezés helyszínén vett minták szűrőpróbaszerű vizsgálata. (1+)

ii) Szállítói megfelelési nyilatkozat

A szállító megfelelési nyilatkozata az alábbiak alapján:

Első lehetőség (2)

a) A gyártó feladatai:

1. a termék első típusvizsgálata;
2. gyártásellenőrzés;
3. a műszaki specifikáció, illetve a 9. § (3) bekezdés által meghatározott esetekben, az üzemben vett minták vizsgálata az előírt vizsgálati terv szerint. (2+)

b) A kijelölt tanúsító szervezet feladatai:

4. a gyártásellenőrzés tanúsítása az alábbiak alapján:
 - az üzem és a gyártásellenőrzés alapvizsgálata
 - a műszaki specifikáció, illetve a 9. § (3) bekezdés által meghatározott esetekben, a gyártásellenőrzés folyamatos felügyelete, értékelése és jóváhagyása. (2+)

Második lehetőség (3)

1. a termék első típusvizsgálata egy kijelölt vizsgáló laboratórium által;
2. gyártásellenőrzés a gyártó által.

Harmadik lehetőség (4)

1. a termék első típusvizsgálata a gyártó által;
2. gyártásellenőrzés a gyártó által.

5. számú melléklet

a 3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM

együttes rendelethez

1. Megfelelési tanúsítvány

A megfelelési tanúsítványnak az alábbi adatokat és információkat minden esetben tartalmaznia kell:

a) a tanúsító szervezet nevét, címét, azonosító számát, utalást a kijelölésre;

- b) a megrendelő nevét, címét;
- c) a termék leírását (típus, azonosító jellemzők, felhasználási terület, különleges alkalmazási feltételek);
- d) azon műszaki specifikációk felsorolását, amelyeknek az építési termék vizsgálattal igazoltan megfelel;
- e) a vizsgálatokat végző (külső vagy belső) vizsgálóhelyek nevét, címét, azonosító számát;
- f) az utóellenőrzések módját, gyakoriságát;
- g) a tanúsítvány érvényességi idejét;
- h) a tanúsító szervezet aláírására felhatalmazott képviselőjének nevét és beosztását;
- i) a megfelelőségi tanúsítvány azonosító számát, a kiadás dátumát, a kiállító cégszerű aláírását.

2. Szállítói megfelelőségi nyilatkozat

A szállítói megfelelőségi nyilatkozatnak az alábbi adatokat és információkat minden esetben tartalmaznia kell:

- a) az építési termék szállítójának (gyártójának, forgalomba hozójának, továbbforgalmazójának) nevét, azonosító jelét (márkajelét) és címét;
- b) az építési termék rendeltetési célját és azonosításához szükséges adatait, a gyártás dátumát, a termék típusát;
- c) azon kijelölt szervezetek megnevezését, azonosítási számát, amelyek tanúsítványai alapján a megfelelőségi nyilatkozat kiadásra került;
- d) azon műszaki specifikációk felsorolását, amelyeknek az építési termék vizsgálattal igazoltan megfelel;
- e) a megfelelőségi nyilatkozat érvényességi idejét;
- f) a szállító, gyártó, forgalmazó megfelelőségi nyilatkozat aláírására felhatalmazott képviselőjének nevét és beosztását;
- g) a megfelelőségi nyilatkozat azonosító számát, a kiadás dátumát, a kiállító cégszerű aláírását.

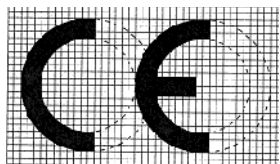
6. számú melléklet

a 3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM

együttesrendelet

Megfelelőségi jelölés

1. A megfelelőségi jelölés az alábbi szimbólumokból áll a következő formában:

2. A megfelelőségi jelölés kicsinyítésekor vagy nagyításakor a betűk arányait meg kell tartani.

3. A CE megfelelőségi jelölés betűinek azonos magasságúaknak kell lenniük. Amennyiben a termék méretei lehetővé teszik, a megfelelőségi jelölés magassága nem lehet kevesebb, mint 5 mm.

- 4. A jelölésen kívül fel kell tüntetni:
 - a gyártó nevét vagy azonosító jelét,
 - azokat a gyártási (típus) számokat, amelyek a termék azonosíthatóságát lehetővé teszik (ha a műszaki specifikációban előírták),
 - a gyártási év két utolsó számjegyét,
 - az ellenőrző szervezet azonosító jelét,
 - a megfelelőségi tanúsítvány számát.

7. számú melléklet

a 3/2003. (I. 25.) BM—GKM—KvVM

együttesrendelet

A vizsgáló laboratóriumok, valamint az ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelölésének feltételei

A kijelölt vizsgáló laboratóriumoknak, valamint az ellenőrző és tanúsító szervezeteknek különösen meg kell felelni az alábbi feltételeknek:

1. A szervezet megfelelő létszámú személyzettel, felszereléssel és eszközökkel rendelkezzen a vizsgálattal, vagy tanúsítással, vagy ellenőrzéssel kapcsolatos műszaki és adminisztratív feladatok elvégzésére. Ha speciális ellenőrzések szükségesek, és ezekhez különleges berendezésekre van szükség, azokat is biztosítani kell a szervezetnek.

2. A szervezet és személyzete a vállalt tevékenységet magas szakmai szinten és részrehabilitáció nélkül kell végezze.

3. A felelős személyi állomány rendelkezzen:

- a tevékenységnek megfelelő, szakirányú képzettség-gel és szakmai gyakorlattal,
- ismerje a lefolytatandó vizsgálatokra vonatkozó előírásokat, és rendelkezzen megfelelő tapasztalattal a vizsgálatok szabályos lefolytatására, továbbá az eredmények helyes értékelésére,
- a hitelesség érdekében hibátlanul és kellő részletességgel dokumentálja a vizsgálatokat és állítsa ki a szükséges bizonylatokat és tanúsítványt.

4. Az irányító és a műszaki személyzet minden, az építési termékek területén közvetlenül vagy közvetve érdekelt csoporttal, körrel vagy személlyel szemben pártatlanul hajtsa végre az e rendeletben megjelölt feladatokat. Az ellenőrző személyek pártatlanságát garantálni kell. Díjazásuk nem függhet az elvégzett vizsgálatok számától, sem azok eredményétől.

5. A szervezetnek rendelkeznie kell az adott tevékenységi körre vonatkozó felelősségbiztosítással, kivéve, ha a felelősséget az állam viseli.

6. A személyzet minden tudomására jutott információt és szakmai, valamint üzleti titkot meg kell őrizzen, kivéve az állam illetékes hatóságai részére történő kötelező adat-szolgáltatást.

7. A kijelölt szervezetek kötelesek a kijelölő által tartott rendszeres általános és részletes vizsgálatban közreműködni, és annak megállapításait figyelembe venni.

**A honvédelmi miniszter
3/2003. (I. 25.) HM
rendelete**

**a hivatásos, szerződéses és nyugállományú katonák,
valamint a honvédelmi ágazatban foglalkoztatott
köztisztviselők és közalkalmazottak igazolványairól szóló
24/2002. (IV. 10.) HM rendelet módosításáról**

A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény 10. § g) pontjában kapott felhatalmazás alapján — figyelemmel a biztonsági okmányok védelmének rendjéről szóló 86/1996. (VI. 14.) Korm. rendelet, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény előírásaira — a hivatásos, szerződéses és nyugállományú katonák, valamint a honvédelmi ágazatban foglalkoztatott köztisztviselők és közalkalmazottak igazolványairól szóló 24/2002. (IV. 10.) HM rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítom:

1. §

Az R. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § A HM Beszerzési és Biztonsági Beruházási Hivatal 2003. január 31-ig biztosítja a rendeletben előírt minőségi, technikai feltételeknek megfelelő igazolványok gyártójának kiválasztását, az igazolványok gyártásának megrendelését, valamint gondoskodik az igazolványok kitöltéséhez szükséges hivatalos angol nyelvű fordítás Okmánykezelő Iroda részére történő átadásáról.”

2. §

Az R. 15. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A korábban kiadott igazolványok az e rendeletben meghatározott igazolvánnyal történő lecserélésig tovább használhatók.”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az R. 15. § (1) bekezdésébe „a hatálybalépést követő 6. hónap első napjától” szövegrész helyébe a „2003. március 1-jétől” szövegrész lép.

Juhász Ferenc s. k.,
honvédelmi miniszter

**A gazdasági és közlekedési miniszter
4/2003. (I. 25.) GKM
rendelete**

**a gazdasági és közlekedési miniszter
irányítása alatt álló szervek közalkalmazottainak
vagyonnyilatkozat-tételéről**

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 20. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — a Kjt. 20. §-a (3) bekezdésének és a 41/A. §-ának rendelkezéseire is figyelemmel — a gazdasági és közlekedési miniszter irányítása alatt álló központi költségvetési szervek közalkalmazottainak vagyonnyilatkozat-tételével kapcsolatban a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya kiterjed a gazdasági és közlekedési miniszter irányítása alatt álló költségvetési szervekre, valamint e szervek közalkalmazotti állományára, illetve a közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatottakra.

2. §

(1) A rendelet *mellékletében* meghatározott, közalkalmazotti jogviszony alapján betöltött munkakörben, illetve beosztásban dolgozók, illetve akikkel e munkakörök, beosztások kívánják betölteni, a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 22/A—22/B. §-aiban meghatározottak szerint és a Ktv. 6. számú melléklete szerinti adattartalommal vagyonnyilatkozatot kötelesek tenni. A vagyonnyilatkozat megújítására a Ktv. 41/A. § rendelkezését kell alkalmazni.

(2) A közalkalmazottak vagyonnyilatkozatának nyilván tartását és ellenőrzését — külön jogszabályban* foglaltaknak megfelelően — a Közigazgatásszervezési és Közszolgálati Hivatal végzi.

(3) A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítésére az érintett közalkalmazott feletti munkáltatói jogkört gyakorló vezető intézkedik.

(4) A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettséget első alkalommal 2003. március 31-ig kell teljesíteni, a 2002. december 31-i állapotnak megfelelően.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

* A Ktv. és a vagyonnyilatkozat-tételéről és átadásáról, kezeléséről, az abban foglalt adatok védelméről, valamint a Közszolgálati Ellenőrzési Hivatal szervezetéről, működéséről és az ellenőrzési eljárás lefolytatásáról szóló 114/2001. (VI. 29.) Korm. rendelet.

*Melléklet**a 4/2003. (I. 25.) GKM rendelethez***A gazdasági és közlekedési miniszter irányítása alatt álló szervek vagyonynyilatkozat-tételre kötelezett közalkalmazotti munkakörei, beosztásai**

Gazdasági és Közlekedési Minisztérium Gazdasági Igazgatóság

- igazgató,
- gazdasági igazgatóhelyettes,
- üzemeltetési igazgatóhelyettes/vezető,
- műszaki igazgatóhelyettes/vezető,
- pénzügyi osztályvezető,
- számviteli osztályvezető,
- raktár- és helyiséggazdálkodási osztályvezető,
- beruházási és műszaki osztályvezető,
- műszaki titkár,
- belső ellenőr.

Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum

- igazgató,
- gazdasági vezető.

Bányászati Utókezelő és Éjjeli Szanatórium

- igazgató,
- gazdasági vezető,
- gazdasági vezető-helyettes.

Közlekedési Múzeum

- főigazgató,
- gazdasági igazgató,
- gazdasági osztályvezető.

HungaroControl Magyar Légiforgalmi Szolgálat

- igazgató,
- gazdasági igazgatóhelyettes,
- légiforgalmi igazgatóhelyettes,
- gazdasági főosztályvezető,
- bankforgalmi csoportvezető,
- pénzügyi ügyintéző (pénzügyi ellenjegyzés),
- adminisztrációs főosztályvezető,
- jogi osztályvezető,
- jogtanácsos,
- repülési szakkönyvtár és dokumentációs irodavezető,
- légiforgalmi főosztályvezető,
- tervezési és fejlesztési főosztályvezető,
- technikai főosztályvezető,
- légítájékoztatási és képzési osztályvezető.

MÁV Közegészségügyi Intézet

- igazgató főorvos,
- gazdasági vezető.

Budai MÁV Kórház

- főigazgató főorvos,
- főigazgató-helyettes,

- gazdasági igazgató,
- ápolási igazgató,
- pénzügyi és számviteli csoportvezető,
- belső ellenőr.

MÁV Kórház és Rendelőintézet, Szolnok

- főigazgató főorvos,
- főigazgató-helyettes gazdasági igazgató,
- pénzügyi és számviteli osztályvezető,
- belső ellenőr,
- anyaggazdálkodási osztályvezető,
- humánpolitikai osztályvezető.

MÁV Kórház és Rendelőintézet, Budapest

- főigazgató,
- gazdasági igazgató,
- orvos igazgató,
- orvos igazgató járóbeteg-ellátásért felelős helyettese,
- pénzügyi osztályvezető,
- pénzügyi osztályvezető-helyettes,
- főmérnök,
- anyaggazdálkodási osztályvezető,
- anyaggazdálkodási osztályvezető-helyettes,
- humánpolitikai osztályvezető.

Polgári Légiközlekedési Biztonsági Szervezet

- igazgató,
- gazdasági vezető.

Útgazdálkodási és Koordinációs Igazgatóság

- igazgató,
- közgazdasági és társasági igazgatóhelyettes,
- közgazdasági főosztályvezető,
- gazdasági igazgatóhelyettes,
- gazdasági osztályvezető,
- beruházási főosztályvezető.

**A Miniszterelnöki Hivatal vezető
miniszter
1/2003. (I. 25.) MeHVM
rendelete**

a központi közigazgatás integrált üdültetési rendszerébe tartozó üdülők igénybevételének rendjéről szóló 9/2001. (III. 23.) MeHVM rendelet módosításáról

A központi közigazgatás integrált üdültetési rendszerének kialakításáról, valamint a Miniszterelnökség Központi Üdülési és Oktatási Főigazgatóság létrehozásáról és feladatairól szóló 129/1999. (VIII. 24.) Korm. rendelet 7. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A központi közigazgatás integrált üdültetési rendszerébe tartozó üdülők igénybevételének rendjéről szóló 9/2001. (III. 23.) MeHVM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának (1) bekezdése az alábbi *k*) ponttal kiegészül, az *n*)—*o*) pontok helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

(*E rendelet alkalmazásában:*)

„*k*) *elő-/utószezon*: a nyári főszezont megelőző, illetve azt követő egy hét;”

„*n*) *részvételi jegy*: az igényjogosult számára — az intézmény igazolása alapján — a HUMAN-JÖVŐ 2000 Kht. által kiállított és jóváhagyott, üdülési férőhely biztosítására szolgáló nyomtatvány, amely tartalmazza az üdülő címét, az üdülés időpontját, az üdültetésben résztvevők felsorolását és hozzátartozói minőségét és a térítési díjat;

o) *az üdülő kategóriája*: szállodai osztályba sorolás a 45/1998. (VI. 24.) IKIM rendelet alapján”

2. §

Az R. 3. §-a az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a (4)—(5) bekezdés számozása (5)—(6) bekezdésre módosul:

„(4) Belföldi egyszerűsített csere- és bérleményes üdültetés a Főigazgatóság által kötött kétoldalú vagy többoldalú szerződés alapján, központilag szervezett üdültetési forma.”

3. §

Az R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) Az üdülő a kontingens elosztáson alapuló szervezett üdültetés során az igényjogosult és vele együtt üdülők részére üdülői alapszolgáltatásként az üdültetési intézményhálózat egységeiben:

— szállodai elhelyezést és

— éttermi vendéglátást teljes, illetve félpanzióval biztosít.

A kedvezményes térítési díj csak a szállodai elhelyezés és a teljes, illetve félpanzió együttes igénybevétele esetén alkalmazható.”

4. §

Az R. 5. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A kontingens elosztáson alapuló szervezett üdültetés biztosítása érdekében a Főigazgatóság a nyári elő-, utó- és főszezon férőhelyeit az igénybe vevő intézmények között létszámarányosan — minden év december 15. napjáig — turnusokra osztja fel.

A létszám meghatározásánál a minisztériumokban foglalkoztatott köztisztviselők és munkavállalók létszámáról

szóló 2242/2002. (VIII. 12.) Korm. határozat, az egyéb szervek esetén az évi költségvetés által jóváhagyott központi közigazgatási létszám az irányadó, amelyet az igénybe vevő intézmény közöl az üdültetést megelőző év szeptember 30-áig a Főigazgatóság főigazgatójával.

(3) Az üdültetési kontingens férőhelyeit az igénybe vevő intézmény igényjogosultja

— minden év március 15-éig — köteles lefoglalni. A saját kontingensüket felhasznált intézmények igényjogosultjai részére a Főigazgatóság pótjelentkezést biztosít,

— minden év március 31-éig — az intézmények által fel nem használt férőhelyekre. Az ezen időpontig vissza nem igazolt férőhelyek felhasználásáról a Főigazgatóság jogosult dönteni.”

5. §

Az R. 6. §-ának (2), (3), valamint (5) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

[*(2) Amennyiben az igényjogosult, a felajánlott szolgáltatást nem tudja elfogadni, a kedvezményes térítési díj meghatározott hányada visszafizetése iránt az alábbi határidők és visszatérítési feltételek alkalmazása mellett kell intézkedni, a következők szerint]*

„*a*) a térítési díj 90%-át kell visszafizetni 31, illetve ennél több nappal az üdülés megkezdése előtti lemondás esetén,

b) a térítési díj 80%-át kell visszafizetni 22—30 nappal az üdülés megkezdése előtti lemondás esetén,

c) a térítési díj 50%-át kell visszafizetni 15—21 nappal az üdülés megkezdése előtti lemondás esetén,

d) a térítési díj 20%-át kell visszafizetni 7—14 nappal az üdülés megkezdése előtti lemondás esetén.”

„(3) A térítési díj visszafizetéséről az igényjogosult írásbeli kérelmére a HUMAN-JÖVŐ 2000 Kht. gondoskodik.”

„(5) Ha az igényjogosult a teljes térítési díjat a befizetési határidőt követő 8 napon belül nem fizeti be, az üdülés lemondottnak minősül és a jelentkezés automatikusan érvényét veszíti.”

6. §

Az R. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Az üdülők kategóriába sorolását és az adott év térítési díjait a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter minden év január 15-éig a Hivatalos Értesítőben teszi közzé.”

7. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, egyidejűleg az R. 7. § (2) bekezdése, valamint a mellékletei a hatályukat veszítik.

Dr. Kiss Elemér s. k.,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

**A nemzeti kulturális örökség
miniszterének
1/2003. (I. 25.) NKÖM
rendelete**

**a szakmai és vizsgakövetelmények kiadásáról,
valamint a szakmai vizsga szervezésére feljogosított
intézményekről szóló 9/2002. (IV. 5.) NKÖM rendelet
módosításáról**

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. § (1) bekezdés *b*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A szakmai és vizsgakövetelmények kiadásáról, valamint a szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézményekről szóló 9/2002. (IV. 5.) NKÖM rendelet 1. számú melléklete az e rendelet *I. számú mellékletében* foglalt rendelkezésekkel, a 2. számú melléklete az e rendelet *2. számú mellékletében* foglalt rendelkezésekkel egészül ki.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Görgey Gábor s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

1. számú melléklet
az 1/2003. (I. 25.) NKÖM rendelethez

**Jegyzék
a nemzeti kulturális örökség minisztere ágazatához
tartozó állam által elismert szakképzésekről**

Sor-szám	OKJ azonosító szám	Szakképesítés megnevezése	Bevezetésének kezdő napja	Alkalmazásának utolsó napja	Vizsgaszervezője az iskola-rendszeren kívüli oktatásban	A központi tantárgyi program engedély száma
38.	55 1842 01	Televízióműsor-gyártó	2002. augusztus 3.	visszavonásig		Képzési program beszerezhető: Pécsi Tudomány - egyetem Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar Pedagógiai Tanszék

2. számú melléklet
az 1/2003. (I. 25.) NKÖM rendelethez

**A rendelet 1. számú melléklete 38. sorszáma alatt
kiadott televízióműsor-gyártó szakképesítés szakmai
(vizsgáztatási) követelményei**

I. A szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő adatai

1. A szakképesítés azonosító száma: 55 1842 01
2. A szakképesítés megnevezése: televízióműsor-gyártó

II. A szakképesítés munkaterülete

1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	FEOR megnevezése
3714	rádióműsor-, televízióműsor-szerkesztő munkatárs
3719	egyéb kulturális foglalkozások (segédoperátor, kameraman)
3729	egyéb művészeti foglalkozások
2617	rádióműsor-, televízióműsor-szerkesztő
2429	egyéb középfokú tanintézeti oktatók
1335	kulturális tevékenységet folytató részegység vezetője
2619	egyéb magasabb képzettséget igénylő kulturális foglalkozás

2. A munkaterület rövid, jellemző leírása

A televízióműsor-gyártó a mozgóképszakma legváltozatosabb helyszínein (gyártás, helyi, regionális televíziók stúdiói, közművelődés stb.) középvezetői, részegység vezetői munkakört lát el. Önállóan készít műsort, illetve stáb tagjaként közreműködik műsor gyártásában. Szakmai munkacsoportot irányít, megtervezi, előkészíti, koordinálja, ellenőrzi, értékeli annak tevékenységét. Az iskola-rendszeren kívüli szakképzésben oktatói munkakört lát el.

3. A szakképzéssel rokon szakképesítések

A szakképesítéssel rokon szakképesítések	
azonosító száma	megnevezése
52 1842 02	mozgókép-gyártó (a tevékenység megjelölésével)

III. A szakképesítés szakmai követelményei

1.1. A televízióműsor-gyártó egystúdió, egy adásfolyam arculatának kialakításához, egy konkrét produkció előkészítéséhez, műfaji, tartalmi, formai jegyeinek meghatározásához ismerje:

- a film, a mozgóképek előtörténetét, megjelenésének körülményeit, fejlődésének főbb csomópontjait, kiemelkedő irányzatait, személyiségeit,

- a film, a videó, a televízió művészeti, közéleti, társadalmi funkcióit,

- a film- és a videóalkotások terjesztésének alapvető módszereit, a művek oktatási, közművelődési alkalmazásának metodikáját,

- az egyes televíziós műsортípusok és műfajok formai és tartalmi jellemzőit,

- a gazdaságot mint rendszert, a piaci mechanizmusok működését, a vállalkozóval szemben támasztható követelményeket, a marketing fogalmát, jelentőségét, az üzleti protokollt,

- a jogállamiság elemeit, a jogforrások rendszerét és hierarchiáját, a polgári, a szerzői és a munkajog alapkérdéseit, a vállalkozással, a munkavállalással összefüggő jogi szabályozást,

- a munka végzése szempontjából fontos politikai, politológiai, pszichológiai fogalmakat, összefüggéseket,

- a technikai eszközök működtetéséhez szükséges műszaki fizikai alapfogalmakat és összefüggéseket, matematikai számításokat,

- az embernek önmagáról, az őt körülvevő világról alkotott nézeteinek történetét.

1.2. A televízióműsor-gyártó az egyes produkciók kivitelezése során alkalmazza:

- a korszerű audiovizuális információhordozókat,

- a film-, a videó- és a televíziós stúdiótechnikát,

- a vizuális, az audiovizuális közlés formanyelvét,

- a vágásban, a montírozásban, a hangtechnikában, a sminkben és a maszkban rejlő kifejező, illetve korrekciós lehetőségeket,

- a film- és a műsorkészítés dramaturgiai módszereit,

- közreműködőként vagy csoportmunka irányítójaként a gyártásszervezés módszereit,

- a mozgóképek-közvetítő rendszerek, intézmények létesítésével, fenntartásával és fejlesztésével összefüggő jogszabályokat.

1.3. A televízióműsor-gyártó vezetői, oktatói tevékenysége során legyen képes

- integrálni elméleti ismereteit és gyakorlati tapasztalatait,

- tervezni, koordinálni az egyes alrendszerek, szakmai munkacsoportok (tanulócsoportok) tevékenységét,

- ellenőrizni, értékelni a teljesítményt.

IV. A szakképesítés vizsgáztatási követelményei

1. A szakmai vizsgára bocsátás feltételei

- az oktatási programban meghatározott tanulmányi kötelezettségek maradéktalan teljesítése,

- az összes elérhető kreditpont megszerzése,

- a stúdiógyakorlat igazolt teljesítése,

- a vizsgamunka és a szakdolgozat benyújtása.

2. A szakmai vizsga részei és tartalma

A szakmai vizsga gyakorlati és szóbeli részből áll, célja annak megállapítása, hogy a jelölt

- elsajátította-e a műsorkészítéshez szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket;

- képes-e a megjelölt munkaterületekhez tartozó szakmai, gazdasági, technológiai, szervezési feladatok megoldására;

- rendelkezik-e a vezetői, oktatói tevékenységhez szükséges felkészültséggel;

- alkalmas-e tanulmányainak a képzést szervező, akkreditáló felsőoktatási intézményben való folytatására.

2.1. Gyakorlati vizsga

A gyakorlati vizsga szakdolgozat, 10—15 perces videóvizsgamunka elkészítéséből, illetve azok megvédéséből áll. A vizsgamunka alapján értékeli a vizsgabizottság a jelölt gyakorlati felkészültségét, operatóri, rendezői, szerkesztői képességeit. A szakdolgozatban a jelöltnek a szakmai követelményrendszer egészére kiterjedő ismeretkör felhasználásával egy általa modellált műsorközvetítő szervezet arculatát, illetve programjának főbb elemeit kell megterveznie, melyhez a videó-vizsgamunkáját megalapozó dokumentumokat (forgatókönyv, költségvetés, adástükör stb.) kell mellékelnie.

A szakdolgozatot és a videó-vizsgamunkát a szóbeli vizsgát megelőzően legalább 15 nappal az előzetes bírálattal együtt a vizsgabizottság elnökének rendelkezésére kell bocsátani. Az elnök vizsgálja, hogy a szakdolgozat és a vizsgamunka megfelel-e az elvárható szintnek, eleget tesz-e a formai és tartalmi követelményeknek.

2.2. Szóbeli vizsga

A szóbeli vizsgán a képzést folytató szervezet által összeállított — a mozgóképgyártó és közvetítő rendszerek létesítésével, működtetésével, fejlesztésével kapcsolatos, szimulált problémakör megoldását megkívánó — komplex tételsor alapján kell elméleti tudásáról számot adnia a Vizuális nyelv, a Dramaturgia, a Gyártásszervezés, a Film- és videotechnikai ismeretek, a Vágás, montírozás, a Jogi, munkavédelmi ismeretek követelményrendszerét felölelően.

A tételsort a szakmai vizsgabizottság elnökének a vizsgát megelőzően 15 nappal jóváhagyásra meg kell küldeni. Amennyiben a tételsor a vizsgabizottság elnöke szerint

tartalmilag és formailag nem felel meg a követelményeknek, vagy nem megfelelő nehézségi fokú, a vizsgabizottság elnöke azt átdolgoztathatja.

3. A szakmai vizsga egyes részei alóli felmentés
A szakmai vizsga részei alól felmentés nem adható.

4. A szakmai vizsga értékelése

A záróvizsgán az egyes vizsgarészeket (videó-vizsgamunka, szakdolgozat és védése, szóbeli tétel) 1—5-ig terjedő osztályzattal kell minősíteni. A jelölt akkor kaphat szakképesítést, ha valamennyi vizsgarészből legalább elégséges érdemjegyet kapott. Elméleti jegyét a szóbeli tételre kapott minősítés, gyakorlati jegyét pedig a videó-vizsgamunkára, a szakdolgozatra, illetve azok védésére adott osztályzat alapján átlagolással kell megállapítani.

V. Egyéb tudnivalók

1. A televízióműsor-gyártó szakképzés során a hallgató félévkenként a képzési programban előírtak szerint (vizsga, zárthelyi, félévközi jegy) számot ad tudásáról. A következő félévet csak az kezdheti meg, aki valamennyi tantárgyból legalább elégséges érdemjegyet kapott. Az egyes félévek eredményes zárásához szükséges vizsgakövetelmények (zárthelyi, félévközi jegy) alól — államilag elismert képzéstípusban, azonos vagy magasabb követelményrendszer mellett szerzett érdemjegyek alapján, azok beszámításával — a képző intézmény döntése alapján felmentés adható.

2. A televízióműsor-gyártó képesítést szerettek jogosultak a képzést akkreditáló felsőoktatási intézményben tanulmányaik folytatására. A képzés során elsajátított ismeretek kredit értékének felsőoktatási tanulmányokba való beszámítása a felsőoktatásról szóló többször módosított 1993. évi LXXX. törvény 7/A. §-ának (1) bekezdése szerint a Pécsi Egyetem Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar műszaki szakoktató levelező képzésének keretei között biztosított.

A nemzeti kulturális örökség miniszterének 2/2003. (I. 25.) NKÖM rendelete

a helyi önkormányzatok színházi támogatásáról

A Magyar Köztársaság 2003. évi költségvetéséről szóló 2002. évi LXII. törvény (a továbbiakban: tv.) 7. számú

mellékletének *b)* és *d)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A rendelet hatálya a tv. 7. számú mellékletének *a)* és *c)* pontjában felsorolt helyi önkormányzatokra, illetőleg színházakra, valamint bábszínházakra terjed ki.

2. §

(1) A művészeti tevékenység kiadásaihoz való központi hozzájárulásra jogosult helyi önkormányzat az önkormányzati költségvetési rendelet elfogadását követő 7 munkanapon belül értesíti a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumát az általa fenntartott színház, önálló bábszínház önkormányzati költségvetési rendeletben elfogadott — a beruházási és felújítási előirányzatokkal csökkentett — önkormányzati működési támogatásának összegéről, intézményenkénti bontásban.

(2) Az egyes önkormányzatokat megillető központi támogatás összegét a beküldött adatok alapján az önkormányzati színháztámogatási előirányzatok arányában, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma állapítja meg, és arról a tárgyhoz 5-éig értesíti az összeg utalványozóját, a Belügyminisztériumot.

(3) Ha a helyi önkormányzat a költségvetési rendeletében tervezett színháztámogatási előirányzatot csökkenti, az előirányzat és a ténylegesen teljesített támogatás különbözete után számított művészeti tevékenységhez való központi hozzájárulás összegét nem jogosult felhasználni, és köteles azt visszautalni a központi költségvetésnek.

3. §

A helyi önkormányzatot megillető összeg folyósítása negyedévenként történik úgy, hogy az első utalás időpontja február 25-e, a további utalások pedig a tárgynegyedév első hónapjának 25. napján történnek.

4. §

A központi támogatás ütemezésének rendje:

a) az első negyedévben a tv. 7. számú mellékletének *a)* pontjában szereplő intézmények esetében a tv. 7. számú mellékletének *b)* pontjában, a tv. 7. számú mellékletének *c)* pontjában szereplő intézmények esetében a tv. 7. számú

mellékletének *d)* pontjában meghatározott főösszeg egy-egyedének a művészeti tevékenység kiadásaihoz való 2002. évi hozzájárulás arányában felosztott része;

b) a második negyedévben a 2. § (1) bekezdésének megfelelően beküldött adatok alapján számított végleges központi támogatási összegek első féléves hányadából az első negyedévben utaltak levonása után fennmaradó rész;

c) a harmadik és a negyedik negyedévben az ezekre az időszakokra eső végleges támogatási összegeknek megfelelő rész.

5. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályát veszti a helyi önkormányzatok színházi támogatásáról szóló 2/2001. (I. 31.) NKÖM rendelet.

Görgey Gábor s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

A nemzeti kulturális örökség miniszterének 3/2003. (I. 25.) NKÖM rendelete

egyes régészeti lelőhelyek védetté nyilvánításáról, illetőleg régészeti védettség megszüntetéséről

A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 15. §-ának (1)—(2), valamint 18. §-ának (1) bekezdéseiben foglalt felhatalmazás alapján — az érdekelt miniszterekkel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

(1) Fokozatosan védett régészeti lelőhelyé nyilvánítom a Decs (Tolna megye) 0266/17, 0266/18, 0266/20, 076 hrsz. alatt nyilvántartott szántó, valamint a 0266/19 hrsz. alatt nyilvántartott kivett művelési ágú ingatlanokat.

(2) A régészeti védelem indoka az (1) bekezdésben megjelölt területen található, a térségben jelenleg egyedülálló középkori mezőváros maradványainak védelme, a 0266/17, 0266/20, 076, 0266/19 hrsz. alatti ingatlan esetében a föld felszíne alatti régészeti emlékek megőrzése, a 0266/18 hrsz. alatti ingatlan esetében a kutathatóság biztosítása.

(3) A védetté nyilvánított területen a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal engedélye szükséges a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal eljárására vonatkozó szabályokról szóló 16/2001. (X. 18.) NKÖM rendelet [a továbbiakban: 16/2001. (X. 18.) NKÖM rendelet] 1. számú mellékletében felsorolt tevékenységekhez. A gépi talajlazítás és mélyszántás a lelőhely súlyos állapotromlását eredményezheti.

(4) Az örökségvédelmi bírság megállapításának szempontjából a fokozottan védett régészeti lelőhelyet a II. kategóriába sorolom.

(5) Az (1) bekezdésben megjelölt ingatlanok esetében a Magyar Államot elővásárlási jog illeti meg.

2. §

(1) Fokozottan védett régészeti lelőhelyé nyilvánítom a Hosszúpályi (Hajdú-Bihar megye) 1762 hrsz. alatt nyilvántartott szántó és erdő, valamint az 1764 hrsz. alatt nyilvántartott szántó művelési ágú ingatlanokat.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt területen a védelem indoka a Hosszúpályi területén található bronzkori település, szarmata temető és az Alföldön különösen nagy fontossággal bíró Árpád-kori templom, település és temető védelme, a föld felszíne alatti régészeti emlékek megőrzése.

(3) A védetté nyilvánított területen a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal engedélye szükséges a 16/2001. (X. 18.) NKÖM rendelet 1. számú mellékletében felsorolt tevékenységekhez.

(4) Az örökségvédelmi bírság megállapításának szempontjából a fokozottan védett régészeti lelőhelyet a II. kategóriába sorolom.

(5) A Magyar Államot az (1) bekezdésben megjelölt ingatlanok esetében elővásárlási jog illeti meg.

3. §

(1) Fokozottan védett régészeti lelőhelyé nyilvánítom a Tiszaalpár (Bács-Kiskun megye) 102, 163, 164, 165, 166, 167, 174 hrsz. alatt nyilvántartott kivett művelési ágú ingatlanokat, valamint a 174/A, 174/B, 174/C, 174/D, 174/F, 174/G hrsz. alatt nyilvántartott közterületről nyíló pincéket.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt területen a régészeti védelem célja a megye egyik legjelentősebb lelőhelyeként ismert, védett természeti területként is nyilvántartott Tiszaalpár, Várdomb és Templomdomb területén található bronzkori és Árpád-kori földvár, középkori templom és temető, valamint a várhoz kapcsolódó őskori telep védelme, a föld felszíne alatti régészeti emlékek megőrzése.

(3) A védetté nyilvánított területen a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal engedélye szükséges a 16/2001. (X. 18.)

NKÖM rendelet 1. számú mellékletében felsorolt tevékenységekhez.

(4) Az örökségvédelmi bírság megállapításának szempontjából a fokozottan védett régészeti lelőhelyet a II. kategóriába sorolom.

(5) Régészeti védőövezetté nyilvánítom a 100, 101, 168, 169, 170, 171/1, 171/2, 171/3, 172/1, 172/2, 175, 176, 177, 178, 179, 1332, 1333 hrsz. alatt nyilvántartott, kivett művelési ágú ingatlanokat.

4. §

(1) Fokozottan védett régészeti lelőhellyé nyilvánítom a Bugac (Bács-Kiskun megye) 047/2 és 049 hrsz. alatt nyilvántartott, kivett, 047/5 hrsz. alatt nyilvántartott szántó és legelő, 047/6 hrsz. alatt nyilvántartott szántó, 058/68 hrsz. alatt nyilvántartott erdő, kivett és szántó, valamint a 047/7 hrsz. alatt nyilvántartott gyp (legelő), kivett és nádas művelési ágú ingatlanokat.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt területen a régészeti védelem célja a Bugac, Felsőmonostor területén található, az Alföldön különösen nagy fontossággal bíró középkori település, kolostor, templom és temető védelme, a föld felszíne alatti régészeti emlékek megőrzése. A védett területen a kora Árpád-kortól a kora újkorig a környék legjelentősebb települési központja helyezkedett el.

(3) A védetté nyilvánított területen a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal engedélye szükséges a 16/2001. (X. 18.) NKÖM rendelet 1. számú mellékletében felsorolt tevékenységekhez.

(4) Az örökségvédelmi bírság megállapításának szempontjából a fokozottan védett régészeti lelőhelyet a II. kategóriába sorolom.

(5) Régészeti védőövezetté nyilvánítom a 046/5, 046/9, 058/83 hrsz. alatt nyilvántartott szántó, 046/24 hrsz. alatt nyilvántartott szántó, nádas és legelő, a 048/1 hrsz. alatt nyilvántartott legelő, nádas és kivett, a 058/10, 058/11, 058/67, 059/20 hrsz. alatt nyilvántartott kivett, a 058/12, 058/42 hrsz. alatt nyilvántartott kivett és legelő, a 058/62, 058/63, 058/84, 059/19 hrsz. alatt nyilvántartott szántó és legelő, valamint a 058/82, 058/85 hrsz. alatt nyilvántartott szántó, kivett és legelő művelési ágú ingatlanokat.

5. §

(1) A Művelődési és Köznevelési Minisztérium 58255/89. számú határozatával régészeti jelentőségű védett területté nyilvánított, a Budapest XVI. ker. 114084, 114085, 114086, 114088, 114089, 114090, 114091, 114092, 114093, 114094 hrsz. alatt nyilvántartott ingatlanok vonatkozásában a védeltséget megszüntetem. Az ingatlanok ré-

gészeti feltárása során megállapítást nyert, hogy a régészeti védeltség fenntartása a továbbiakban nem indokolt.

(2) A Művelődési és Köznevelési Minisztérium 58432/91. számú határozatával történeti-régészeti jelentőségű védett területté nyilvánított, a Budapest II. ker. jelenleg 14796/1 és 14796/2 hrsz. alatt nyilvántartott ingatlanok vonatkozásában a védeltséget megszüntetem. Az ingatlanok régészeti feltárása megtörtént, így a védeltség fenntartása a továbbiakban nem indokolt.

6. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Görgey Gábor s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

III. rész HATÁROZATOK

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 8/2003. (I. 25.) KE határozata

a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettesének kinevezéséről

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 70. §-ának (1) bekezdése alapján, a Legfelsőbb Bíróság elnökének javaslatára és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács véleményének előzetes beszerzésével

dr. Rabóczki Edét

a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettesévé

— 2003. február 1-jei hatállyal, hatévi időtartamra —

kinevezem.

Budapest, 2003. január 22.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

KEH ügyszám: IV-1/4617-0/2003.

A Kormány határozatai

A Kormány 1003/2003. (I. 25.) Korm. határozata

az új Polgári Törvénykönyv koncepciójának elfogadásáról,
valamint a polgári jogi kodifikációról szóló
1050/1998. (IV. 24.) Korm. határozat időarányos
végrehajtásáról és módosításáról*

1. A Kormány

a) elfogadja az új Polgári Törvénykönyvnek a szakmai, társadalmi viták alapján átdolgozott koncepcióját,

b) elrendeli, hogy a koncepció — e határozat *mellékleteként* — kerüljön közzétételre a Magyar Közlönyben,

c) elrendeli, hogy az új Polgári Törvénykönyv normaszövegének kidolgozása a koncepció alapján kezdődjék meg.

2. A polgári jogi kodifikációról szóló 1050/1998. (IV. 24.) Korm. határozat a következő 4—5. ponttal egészül ki:

„4. Az új Ptk. teljes tervezetét egységesen, egy időpontra kell elkészíteni annak érdekében, hogy az Országgyűlés a teljes Kódex elfogadásáról dönthessen.

Felelős: igazságügy-miniszter

Határidő: a Kódex egyeztetésre kerülő tervezetének kidolgozására: 2005. szeptember 30.

5. A Kormány felkéri a Polgári Jogi Kodifikációs Főbizottságot, hogy az új Polgári Törvénykönyv előkészítésének folyamatát és ütemezését kísérje figyelemmel és évente — első ízben 2003. IV. negyedévében — tájékoztassa a Kormányt a kodifikációról.

Felelős: igazságügy-miniszter

Határidő: folyamatos”

3. A Kormány elrendeli, hogy

a) az egységes nyilvántartási rendszer kialakítása érdekében készüljön előterjesztés a jogi személyek nyilvántartásának áttekintéséről;

Felelős: igazságügy-miniszter

Határidő: 2003. június 30.

b) a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, valamint az igazságügy-miniszter közösen készítsen előterjesztést az ingatlan-nyilvántartás jelenlegi helyzetéről, e tevékenység hatékonysága növelésének lehetőségeiről, bemutattva azok jogi, informatikai és pénzügyi feltételeit.

Felelős: földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
igazságügy-miniszter

Határidő: 2003. március 31.

* A Magyar Közlöny különszáma tartalmazza az új Polgári Törvénykönyv koncepcióját és tematikáját (kb. 220 oldal), amely megrendelhető — térítés ellenében — a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy 318-6668 faxszámán.

4. A Kormány felkéri az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalát, hogy vegyen részt a 3. pontban megjelölt előterjesztések előkészítésében.

5. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Dr. Kiss Elemér s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Melléklet

az 1003/2003. (I. 25.) Korm. határozathoz

AZÚJPOLGÁRITÖRVÉNYKÖNYV KONCEPCIÓJA

A) Általános kérdések

I. Az átfogó reform indokairól és céljáról. AKoncepciójellegeről

1. Az átfogó reform indokairól és céljáról

Polgári átalakulásunk történelmi kacskaringóit szemléletesen tükrözi a Polgári Törvénykönyv megalkotásának vizontagságos története.

Először az 1848: XV. törvénycikk rendelte el „az ősiség teljes és tökéletes eltörlésének alapján polgári törvénykönyv” elkészítését, és „ezen törvénykönyv javaslatának a legközelebbi országgyűlés elibe” terjesztését. A szabadságharc bukása megakadályozta e nemes terv megvalósítását. A kiegyezés után előbb (1871 és 1892 között) résztervezetek készültek. 1900-ban tették közzé (indokolással együtt) a résztervezetek figyelembevételével megalkotott első átfogó tervezetet, amelynek átdolgozott változatát (második szövegét) törvényjavaslatként 1913-ban az országgyűlésnek is benyújtották. A kiküldött parlamenti bizottság az általa végzett módosító munkálatok után azzal a kifejezett javaslattal terjesztette az országgyűlés elé a negyedik tervezetet (az ún. bizottsági szöveget: 1915), hogy azt a parlament csak a világháború befejezése után tárgyalja. Az I. világháború és Trianon után a törvénykönyv előkészítésének munkálatai 1922-ben kezdődtek el újból, s ezek eredményeként született meg — ötödik szöveggént — az 1928. évi Magánjogi Törvényjavaslat. Noha ennek szakmai színvonalát általános elismeréssel illették, olyannyira, hogy számos megoldását a bírói gyakorlat is átvette, és szokásjogi úton alkalmazta, mégis — elsősorban politikai okokból — ebből a tervezetből sem lett hatályba léptetett törvény.

Mindezek után következhetett be az a paradox helyzet, hogy a jelenlegi Ptk. (1959. évi IV. törvény) egy olyan korban (1953 és 1959 között) fogant és született meg, amely a lehető legszűkebb határok közé szorította vissza a

magánjogi vagyoni forgalom természetes társadalmi feltételét, a magántulajdont.

Érthető ezért, hogy az 1990-es rendszerváltozás óta eltelt időszak mélyreható gazdasági és társadalmi változásai következtében — kiemelkedő szakmai színvonalá ellenére — a Ptk.-t több mint félszázszor kellett módosítani. A polgári jognak az áruviszony elvont kategóriájára szabott és ezért absztrakt normái — közismerten — lényeges társadalmi változások túlélésére is képesek. Az elmúlt években lejátszódott folyamatok mégis olyan mértékű és horderejű módosulásokat eredményeztek a magánjogi viszonyok területén, hogy azok jogi rendezése átfogó reformot igényel, és egy új Polgári Törvénykönyv megalkotását teszi szükségessé.

2. A Konceptió jellegéről

A Konceptió az új Polgári Törvénykönyvben megoldandó elvi kérdésekben foglal állást. Nem érinti a Ptk.-nak azokat a rendelkezéseit, amelyek — a Kodifikációs Főbizottság megítélése szerint — nem szorulnak változtatásra, mert megfelelnek átalakult viszonyainknak. A Konceptió tehát elsősorban az átfogó reform elvi alapjait, szabályozási irányait, a Kódex tartalmi határait és belső szerkezetét határozza meg.

A Konceptió (és a hozzá kapcsolódó részletes Tematika) nem választ kifejezett külföldi modellt az új Polgári Törvénykönyv megalkotásához, de bőségesen merít külföldi kodifikációs példákából. A 20. század elején készített magyar tervezetek főleg az osztrák és a német törvénykönyv megoldásait vették figyelembe, az 1928-as Mtj.-nek a svájci ZGB is szolgáltatott mintákat. Ezeknek a nagy klasszikus törvénykönyveknek a tanulságait tehát már a hatályos Ptk. is hasznosítani tudta. Az újabb nemzeti kódexek közül minden bizonnyal a holland törvénykönyv tekinthető a legmodernebbnek. Ez a törvénykönyv több szempontból (így mindenekelőtt a szabályozandó életviszonyok köre és a törvénykönyv szerkezete szempontjából) mintául is szolgálhat a magyar reform számára, de a kodifikáció egészét illetően szabályozási modellként nem jöhet figyelembe. A nemzeti kódexeken kívül a Ptk. reformja merít a nemzetközi jogalkotás eredményeiből is. Ezek közül mindenekelőtt a Bécsi Vételi Egyezmény kínál követhető példákat; rajta kívül a szerződési jogi fejezetek számos helyen támaszkodhatnak az UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts (1994), továbbá a The Principles of European Contract Law (I—II: 1999, III: 2002) elveire. Ez utóbbi modell-törvénytervezetek világszerte nagy szakmai elismerést vívtak ki, és széles körben hatnak a jogalkotásra és a joggyakorlatra.

A Konceptió figyelembe veszi, hogy polgári jogunk reformját több területen közvetlenül befolyásolja az Európai Unió jogalkotása. Az Európai Megállapodásból fakadó jogharmonizációs kötelezettségünk már ma is széles körben támaszt ilyen követelményeket. Európai uniós tagságunk után a brüsszeli jogalkotás még közvetlenebbül fogja érinteni törvényhozásunkat. Mindezekre tekintettel a

Konceptió — például a fogyasztóvédelmi magánjog körében — szervesen kívánja beépíteni az Európai Közösség irányelveit.

A Konceptió az új Polgári Törvénykönyv megalkotásához a lehető legszélesebb körben integrálni kívánja a külön törvényekbe foglalt magánjogi szabályokat és a Ptk. négy évtizedes bírói gyakorlatának kodifikációra érett eredményeit. Az új Kódex megalkotásánál ennek megfelelően a polgári jog egész élő anyagát figyelembe kell venni, s a lehetőségekhez képest a Törvénykönyvbe kell beépíteni.

II. Az új Polgári Törvénykönyv társadalmi modellje: a szociális piacgazdaság társadalomképe

A Magyarországon 1990 óta követett társadalmpolitikai célkitűzések és az azok megvalósítására elfogadott alkotmányos garanciák a mai fejlett Európában, mindenekelőtt az Európai Unióban tömörült államokban elfogadott társadalomképet, vagyis a szociális piacgazdaság társadalmi modelljét tekintik mintának. Ezt a célkitűzést kell szolgálnia a megalkotandó Polgári Törvénykönyvnek is. A Konceptió ezért abból indul ki, hogy az új Polgári Törvénykönyvben egy szociális elemekkel átszőtt, alkotmányosan védett piacgazdaság magánjogi feltételeit kell megteremteni.

A megalkotandó Kódexben elsősorban a vagyoni forgalom viszonyainak jogi kereteit kell lefektetni; közelebbről: azon vagyoni viszonyokét, amelyekben a jogalanyok az egyenjogúság és mellérendeltség rendszerében állnak szemben egymással. Az új Kódexnek emellett jogi védelmet kell nyújtania a személyeknek is, mindenekelőtt az emberi személyiségnek, a családon belüli személyi viszonyoknak, továbbá a szervezeti jogalanyok személyiségi jogainak.

A piacgazdaság társadalmi modellje a magánjogi szabályozásban mindenekelőtt a magántulajdon teljes körű elismerését és védelmét jelenti. Ennek az elvnek át kell hatnia az új Kódex részletszabályait (például a tulajdonszerzés normáit) is. Mindez természetes nem zárja ki, hogy szociális kötöttségek a magántulajdont is terhelhetik. Az elmúlt évtizedben Magyarország — az Alkotmányban lefektetett elveknek megfelelően — a magántulajdon és a szabad vállalkozás talajára épülő piacgazdaság társadalmi rendjét vezette be. Ebből egyenesen következik a tulajdonosok magánautonómiájának messzemenő elismerése a magánjogi viszonyokban.

A magánautonómia egyik legfontosabb következménye a szerződési szabadság elve. A magánjognak ezt a pillérét csak ott és annyiban indokolt korlátozni, ahol és amennyiben ez a szociális igazságosság követelménye érdekében elengedhetetlenül szükséges, a piaci verseny szabadságának feltételei között pedig még lehetséges. A magánautonómia határainak kijelöléséhez elsősorban a forgalmi

erkölcs, azaz a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelményének támasztása szolgálhat eszközül. Az etikai befolyástól vezetett (pl. a fogyasztó vagy az ún. gyengébb fél védelme érdekében alkalmazandó) szociális célzatú magánjogi korlátoknak is a lehető legnagyobb mértékben összhangban kell tehát lenniük a piacgazdaság követelményeivel, és nem szabad veszélyeztetniük a piaci versenyegyenlőség felteletit.

Az új Polgári Törvénykönyvnek — diszpozitív szabályai-val is — érdekkiegyenlítő szerepet kell betöltenie. A jogalanyok magánjogi cselekvési autonómiájának kivételes korlátozásánál a lehető legszűkebb körre szorítva kell meghatározni az állami beavatkozás eseteit, ideértve a bírói beavatkozást is. Ez utóbbi jogi eszközök körét magának a Kódexnek kell meghatározni. Nem folytatható tehát az a gyakorlat, hogy alacsonyabb szintű jogforrások korlátozzák a szerződő felek autonómiáját.

III. Az Alkotmány rendelkezéseinek, az emberi jogoknak és az alapvető szabadságoknak érvényre juttatása az új Polgári Törvénykönyvben

1. Az Alkotmány tételeinek érvényesülése a magánjogi jogviszonyok szabályozásában

Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése a Magyar Köztársaságot demokratikus jogállamként határozza meg. A jogállamiság követelményének érvényesüléséhez az Alkotmánybíróság 11/1992. (III. 5.) AB határozatában a következőket szögezi le: „A jogállam azáltal valósul meg, hogy az Alkotmány valóban és feltétlenül hatályosul. ... Nemcsak a jogszabályoknak és az állami szervek működésének kell szigorúan összhangban lenniük az Alkotmánnyal, hanem az Alkotmány fogalmi kultúrájának és értékrendjének át kell hatnia az egész társadalmat. Ez a jog uralma, ezzel lesz az Alkotmány valóságossá.” Mindezekből következik, hogy az Alkotmány elveinek és értéktartalmának maradéktalanul érvényesülnie kell a magánjog világában is. A magánjogi jogalanyok azonban közvetlenül nem címzettjei az alkotmányos tételeknek; az Alkotmány normái az állam szerveit, mindenekelőtt a jogalkotó szerveket kötelezik közvetlenül. Ez pedig azt jelenti, hogy az Alkotmány elvei és tételes normái nem közvetlenül, hanem csak a polgári jogi normák közvetítésével fejtik ki hatásukat a magánjogi jogviszonyokra és azok alanyaira. Ebből a helyzetből fakad a törvényhozó azon alkotmányos kötelessége, hogy a magánjogi jogviszonyokat szabályozó normákat — így mindenekelőtt a Polgári Törvénykönyv normáit — is az Alkotmány követelményeinek maradéktalan betartásával alkossa meg. A Konceptió ugyanakkor a magánjogi szabályozás sajátosságait kívánja kifejezésre juttatni. A magánszemélyek hátrányos megkülönböztetésének tilalma például összhangban kell, hogy álljon a magánjogi szerződések világában uralkodó magánautonómia követelményeivel.

2. Az Alkotmány tételeinek érvényesülése a polgári ítélkezési gyakorlatban

Az alkotmányos követelményeknek — természet-szerűleg — a polgári ítélkezési gyakorlatban is érvényesülniük kell. A polgári jogalkalmazás alkotmányosságát a bíróságoknak az alkotmányos magánjogi normák alkalmazása által és útján kell megvalósítaniuk. Az esetek döntő többségében a polgári jogi normák alkotmányosak, s ezért az alkotmányosság követelményének a bíróságok a polgári jogi normák alkalmazásával eleget tudnak tenni. Ha viszont a bíró az alkalmazandó magánjogi norma alkotmányellenességét észleli, az eljárás egyidejű felfüggesztése mellett kezdeményeznie kell az Alkotmánybíróság eljárását. Ezt írja elő az Alkotmánybíróságról szóló törvény 38. § (1) bekezdése. Hasonlóképpen kell megítélni azt a helyzetet is, amikor a magánjogi jogviszony alkotmányos elbírálásához szükséges (az alkotmányos követelményeket közvetítő) polgári jogi norma hiányzik. Tekintve, hogy a törvény a bíróságok számára jelenleg csak a konkrét alkotmányos normakontroll-eljárás megindítására ad jogi lehetőséget, ezt *de lege ferenda* ki kell egészíteni a mulasztásos alkotmányellenesség megállapításának bírói kezdeményezési jogával. S tekintettel arra, hogy a rendes bíróságok eljárásának szabályairól van szó, az említett eljárások jogi lehetőségét a Polgári Perrendtartásban (és nem az Alkotmánybíróságról szóló törvényben) kell majd biztosítani.

3. Az emberi jogok és az alapvető szabadságok érvényesülése

Magyarország az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdette az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyvet. Ennek az Egyezménynek néhány rendelkezése érinti az új Polgári Törvénykönyvet is. Hangsúlyozni kell azonban, hogy az Egyezményből fakadó emberi jogok és alapvető szabadságok jelentős számban nem minősülnek polgári jogi jogviszonyból eredő jogoknak.

Gondoskodni kell viszont az Egyezményből fakadó emberi jogok, illetve alapvető szabadságnak minősülő polgári alanyi jogok teljes körű bírósági jogvédelméről. Ennek megfelelően a bírói út igénybevételének meghatározásánál az új Kódexben erre az összefüggésre is figyelemmel kell lenni.

IV. Az új Polgári Törvénykönyv kódex-jellege

Noha az Európai Unió jogegységesítési törekvései az elmúlt két évtizedben a magánjog területét is elérték, és a nemzeti jogalkotásokat ma már számottevően befolyásolják, a magánjog egészét ma még csak nemzeti szinten lehet kodifikálni. Ezt a törekvést példázza — a holland polgári törvénykönyv mellett — a volt szocialista országokban az elmúlt évtizedben végbement törvényhozás.

A kodifikációt támogató érvek közül egy döntő szempont mindenképpen túlélt a törvénykönyv-alkotás 19. századi hőskorát: a jogalkotás rendszer iránti igénye. A kellően absztrahált, rendszerbe foglalt, azaz kodifikált normák alkalmasabbak az életviszonyok gyors változásainak követésére, mint az egymást sebesen kergető és a részletekbe vesző egyedi és eseti jogszabályok áttekinthetetlen tömege. A külföldi példák is azt mutatják, hogy megmaradt a homogén vagy hasonló jogi módszert alkalmazó normákat koherens rendszerbe foglaló, egységes terminológiára épülő, a jogi normákat racionálisan rendező, a jogalkotó számára ésszerű rövidítéseket lehetővé tevő, a jogkeresők és a jogalkalmazók számára egyaránt könnyebb áttekintést és eligazodást biztosító és — mindezek érdekében — tudományosan előkészített törvénykönyvek iránti igény. Az új Polgári Törvénykönyvnek ilyen kódex-jellegű törvénytűnek kell lennie. Ennek érdekében a Polgári Törvénykönyvben szabályozandó életviszonyokat lehetőség szerint magában a Kódexben kell rendezni. Ez a követelmény ma számos területen (így például a családjogi életviszonyok jogi rendezése körében) indokolatlanul csorbát szenved.

A koncepció ugyanakkor számol azzal, hogy a legsikerültebb kodifikáció mellett is maradnak magánjogi szabályok az új Polgári Törvénykönyvön kívül. Ezeknek a normáknak a Kódex szubszidiárius jellegű háttér-joganyagát fogja képezni. A külön magánjogi törvények tartalmi összhangját és terminológiai egységét az új Polgári Törvénykönyvvel természetesen a legnagyobb mértékben biztosítani kell majd. Ezért a leendő Kódex definícióinak a külön törvényekben is azonos tartalommal kell érvényesülniük. Különösen fontos alkotmányos követelmény, hogy az új Polgári Törvénykönyvhöz csak egészen kivételes esetben (pl. a szomszédjogi szabályok helyi megalkotásánál) kapcsolódhatnak közigazgatási végrehajtási normák.

V. Az új Polgári Törvénykönyv szabályozási határai és belső felépítése

1. A kódex-jellegű jogalkotás előnyeinek érvényre juttatása

A kódex-jellegű jogalkotás előnyeit minél szélesebb körben érvényesüléshez kell juttatni: a döntően magánjogi normákkal rendezett életviszonyokat a törvénykönyvben kell elhelyezni. Természetesen ez a módszer sem lehet öncélú. Ezért az új Polgári Törvénykönyv tartalmi határait elvben addig helyes tágtani, amíg a kodifikáció pozitív hatásai: az egységbe foglalt normák módszerbeli homogenitása, a terminológiai egység, a tömörítés és rövidítés lehetősége stb. megkönnyítik a jogalkalmazást. A szabályok egyazon törvénykönyvbe foglalása addig kívánatos és célszerű tehát, amíg az összefoglalandó normák módszerbeli egysége fennáll, és amíg a rendszerbe illesztés a kodifikáció előnyeit: a rendszertani racionalitást, az ökonomikus és ellentmondásmentes törvényszerkesztést, a terminológia biztonságát, a világos és áttekinthető megoldáso-

kat hozza magával. Ennek megfelelően a Törvénykönyv szabályozási kereteinek határt szab az érintett normák módszerbeli eltérése, s ezért eljárási vagy igazgatási szabályoknak a Kódexbe történő felvételét kerülni kell.

2. Monista elven felépülő törvénykönyv

A megalkotandó Polgári Törvénykönyv monista elven épül fel: átfogja az üzleti világ, a kereskedelem, vagyis a vagyoni forgalom professzionális szereplőinek és a magánszemélyeknek magánjogi viszonyait egyaránt. Ez a kiinduló felfogás mindenekelőtt a szerződési jog új szabályainak kidolgozásánál játszik fontos szerepet. A monista elv következményeként úgy kell megalkotni a szerződések általános szabályait, hogy azok valamennyi jogalany kapcsolatát rendezni legyenek képesek, és e körben ne legyen szükség speciális normákra.

Ami pedig az egyes szerződéstípusok külön szabályait illeti, a következők szerint kell a monista elvnek érvényesülést biztosítani. Az üzleti világ szerződéstípusait (bizomány, fuvarozás, szállítmányozás, ügynöki megbízás stb.) eleve erre az igényszintre lehet modellezni. Az üzleti forgalomban és a magánszemélyek kapcsolataiban egyaránt fontos szerepet játszó szerződéstípusoknál is a professzionális üzleti élet követelményszintje lehet a mérvadó (adás-vétel, lízing, vállalkozás stb.), s csak sajátos esetekben lehet szükség eltérő szabályokra a magánszemélyek kapcsolataiban (pl. egyes megbízási jogviszonyokban). S végül viszonylag kis számban fordulnak elő olyan szerződéstípusok (tartási szerződés, ajándékozás, haszonkölcsön stb.), amelyek szinte kizárólag csak magánszemélyek kapcsolataiban jutnak szerephez.

Mind a szerződések általános szabályainál (pl. a tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatban, az általános szerződési feltételekre vonatkozó normák között, a kellékszavatosságnál, az állási jognál stb.), mind bizonyos szerződéstípusok (pl. utazási szerződés, hitelszerződés stb.) jogi rendezésénél esetenként eltérő normákat kell ugyanakkor beiktatni a *fogyasztói szerződésekre*.

A mértékadó külföldi példák azt igazolják, hogy a kereskedelmi ügyletek szerződési szabályainak — akárcsak részben — elkülönített kodifikálása már rég nem tekinthető korszerűnek. Néhány kelet-európai ország közelmúltbeli ellenkező példája nem tekinthető mérvadónak. Már a svájci Kötelmi jogi törvény (OR: 1881) megszüntette a kereskedelmi ügyletek különálló szabályozását, ugyanígy járt el a Codice civile (1940—42) és néhány éve a holland Ptk. (1992) is. A 20. század jogfejlődése egyértelműen azt mutatja, hogy nincsenek az üzleti életben alkalmazott szerződéseknek olyan sajátosságaik, amelyek — egy modernizált, a professzionális vagyoni forgalom követelményeit kielégíteni képes általános szerződési jog mellett — külön jogi rendelkezéseket kívánnának meg. Az elmúlt száz évben ugyanis az általános magánjog szabályozási mércéje szigorodott, közeledett az üzleti forgalom követelményszintjéhez, vagyis az általános szerződési jog maga „kereskedelmi jogiasodott”. Ehhez a fejlődéshez a polgárok iskolázottsági

szintjének emelkedése, a vagyoni forgalomban történő eligazodó képessége, üzleti ismereteinek gyarapodása stb. adta meg a kellő társadalmi alapot.

A monista elvre épülő kodifikáció nagy előnye, hogy ily módon elkerülhetők a párhuzamos szabályozások (pl. eltérő rendelkezések a kereskedők és a magánszemélyek vételi ügyleteinél stb.), és egyben a dualista szabályozásnál szükségszerűen jelentkező elhatárolási problémák is. A *fogyasztóvédelmi magánjog* sajátos követelményeit dualista kiindulópont mellett is rendezni kell. Míg azonban a külön fogyasztóvédelmi szabályok monista kodifikáció esetén csak egyirányú kivételekkel terhelik a törvénykönyvet, dualista felfogás mellett kivételes normákat kellene felállítani mind a professzionális üzleti forgalom számára, mind a fogyasztói szerződésekre.

3. A Kódex tartalmi határai

— A *családjog* anyaga beépül az új Polgári Törvénykönyvbe. Az integrálás során gondoskodni kell a családjogi viszonyok sajátosságainak megfelelő kifejezésre juttatásáról, szükség esetén sajátos, csak e viszonyokra vonatkozó alapelvek felállításáról.

— Az *egyedi munkaszerződés* speciális normáihoz az új Polgári Törvénykönyv, azon belül is elsősorban a szerződések általános szabályai képezik a jogi háttérrel. Kívánatos az volna, hogy az Mt. átfogó reformja (s ezen belül az európai közösségi jogi követelmények folyamatos teljesítése) és az új Ptk. előkészítése kölcsönösen összehangolt folyamat legyen, biztosítva azt a lehetőséget is, hogy az egyedi munkaszerződés normái — önálló speciális szerződéstípus szabályaiként — az új Ptk.-ba kerülhessenek. A szabályozásnál az európai közösségi jogi aktusok alakító hatása számottevő, és a munkavállaló fogalmilag „gyengébb fél”-jellege is markáns sajátosságként veendő figyelembe.

— A *társaságok* jelenleg külön törvényekben foglalt magánjogi szabályai (vagy legalábbis azok többsége) elvileg beépíthetők volnának az új Ptk.-ba: az egyes jogi személyekre vonatkozó speciális normák között, önálló Részben kaphatnának helyet. Egy ilyen megoldás logikusan következne a Konceptió javaslatából: azokra a jogi személyekre, amelyeknek belső és külső kapcsolatai polgári jogi viszonyok keretében bonyolódnak, a Ptk. adjon teljes körű szabályozást, mivel a szabályozási tárgy és a szabályozás módszere illeszkedik a Kódex jellegéhez. A gazdasági társaságokról szóló szabályoknak az új Kódexbe építése több előnnyel járna: bővíthető a jogi személyekre vonatkozó általános szabályok köre, normák ismétlése válik elkerülhetővé. Ezen kívül a Ptk. normáinak (a bevezető rendelkezéseknek, a jogi személyek általános szabályainak, a kötelek és a szerződések általános normáinak) háttér-jogsabály jellege (amit most a Gt. külön mond ki) evidenssé válik stb. Ezek miatt és hasonló kodifikációs előnyök miatt döntött annak idején a svájci törvényhozó, legutóbb pedig

a holland jogalkotó is a társasági jognak a magánjogi kódexben történő elhelyezéséről. Komoly ellenérvek is megfogalmazódnak ugyanakkor az integrálással szemben: magánjogi és közjogi normák vegyülése a gazdasági társaságok szabályozásánál, a Gt. egysége, megszokottsága stb. Különösen nehezen képzelhető el az integrálás — már csak a szabályozás kógeneciája miatt is — a *részvénytársaságok* joganyagával kapcsolatban. S végül problémaként jelennek meg a *szövetkezetek*, amelyeknek jellege a mai szabályozásban kétarcú: erős egyesületi jegyek fedik el gazdasági társasági tulajdonságaikat. Mindezek miatt a társasági jog és az új Ptk. viszonya a Gt. novelláris felülvizsgálata során határozható meg.

— Az *iparjogvédelmi és szerzői jogi* törvények anyagát az új Kódex — a hatályos Ptk.-hoz hasonlóan — *nem kívánja integrálni*, noha a szellemi tulajdon jogviszonyaiban keletkező alanyi jogok (és megsértésük szankciónak többsége) egyértelműen magánjogi jellegűek. A külön törvények jogágazati szempontból vegyes normákat foglalnak magukban, és azokat nem volna szerencsés jellegük különbözősége miatt szétbontani. A jelenlegi megoldás emellett megszokott, és nemzetközileg is elfogadottnak tekinthető. Az integrálás ellen szól végül az a körülmény is, hogy a szóban forgó jogok némelyike közigazgatási aktustól függően keletkezik. A Konceptió súlyt helyez ugyanakkor arra, hogy a szellemi alkotások és egyéb szellemi javak védelmének magánjogi természetét a Kódex is kifejezze, és egyben megfogalmazza saját szabályainak a külön törvényekhez kapcsolódó háttér-norma jellegét.

— A külföldi elemet tartalmazó magánjogi viszonyok sajátos többlet-problémáit a *nemzetközi magánjogi* szabályok oldják meg. Noha e normák átfogó reformja szintén időszerű és feltétlenül kívánatos, a Konceptió nem tesz konkrét javaslatokat a nemzetközi magánjogi törvény (1979. évi 13. tvr.) újraalkotásának mikéntjére.

4. A Kódex belső szerkezete

Az új Polgári Törvénykönyv Könyvekből, Részekből, Címekből és Fejezetekből épül fel. A Kódex tartalmi határainak kiszélesítése mind mennyiségi, mind tartalmi okokból szükségessé teszi, hogy a Törvénykönyv egy újabb szerkezeti egységgel, a „Könyv”-vel egészüljön ki. Ennek megfelelően módosítást igényel a jogszabályszerkesztésről szóló IM-irányelv.

Az új Ptk. kódex-jellege miatt ugyanakkor az egész törvénykönyv (azaz az egyes könyvekben foglalt normaanyag) parlamenti elfogadása és hatályba léptetése — természetesen — egy időben kell, hogy megtörténjen. A Könyveken belül a Részek, a Részeken belül a Címek és a Címeken belül a Fejezetek számozása mindig újból kezdődik. A §-ok számozása — a könyveken is végighaladó módon — folyamatos.

A Kódex élén, a részletes szabályokat tartalmazó Könyvek előtt Bevezető rendelkezések foglalják össze a Törvénykönyv célját és alapelveit.

Az új Kódexnek nem lesz Általános része. Nem tartalmaztak Általános részt a német BGB jelentős befolyása alatt született 20. század eleji magyar tervezetek, illetve javaslatok és az 1928-as Mtj. sem. A korabeli jogtudomány úgy ítélte meg, hogy a BGB látványos megoldása feleslegesen bonyolítja a törvénykönyv szerkezetét, túlságosan és a gyakorlati igényektől elszakadva növeli meg a jogügyleti szabályok jelentőségét, egyben nehezítve a jogalkalmazást. Hasonló megfontolásokból mondott le Általános rész kialakításáról a hatályos Ptk. is.

A Kódex Könyvei a következők:

Első Könyv: Személyek,

Második Könyv: Családjog,

Harmadik Könyv: Dologi jog,

Negyedik Könyv: Kötelmi jog,

Ötödik Könyv: Öröklési jog.

VI. Az új Polgári Törvénykönyv kiemelkedő szerepének kifejezésre juttatása

A Polgári Törvénykönyv nem egy a törvények közül. Kiemelkedő jelentőségét az általa közvetlenül szabályozott életviszonyok fontossága önmagában is mutatja. Szerepe azonban túlmegy a közvetlenül szabályozási körébe vont viszonyokon, kisugárzik valamennyi polgári jogi normával rendezett vagy rendezhető kapcsolatra, éspedig függetlenül attól, hogy az adott norma kifejezetten háttér-jogszabályaként jelöli-e meg a Polgári Törvénykönyvet vagy sem. Ugyanezt a jogpolitikai követelményt szolgálja az a kívánalom is, hogy a Polgári Törvénykönyvet csak erre irányuló külön törvénnyel (és nem egy egyéb tárgyban hozott törvényben, mintegy mellékesen) lehessen módosítani. (Ma ez a maxima is rendszeresen és ötletszerűen sérül.) A jogalkotási törvény megfelelő módosítása — a Ptk. és a hozzá hasonló jogágazati jellegű (anyag jogi, illetve eljárásjogi) kódexek vonatkozásában — az igazságügyi miniszter feladatává tehetné (az ún. „salátatörvények” tilalmával) e követelmény garantálását.

B) Az új Polgári Törvénykönyv alapvető elveiről

I. Preambulum: a törvény céljának meghatározása

Az új Kódex Bevezető rendelkezései előtt — a jelenlegihez hasonló tömör formában — meg kell határozni a törvény célját. Ennek keretében a vagyoni viszonyok kiemelése mellett kellő hangsúlyt kell adni a személyi viszonyok törvénykönyvbéli szabályozásának is. Ezt különösen fontossá teszi az a körülmény, hogy az új Kódex a családjogi viszonyok alapvető törvénykönyve is lesz. A törvény céljának meghatározása nem normatív tartalmú. Ezért ezt a

rendelkezést — szemben a hatályos Ptk.-val — a normatív tartalmú bevezető rendelkezésektől elkülönítve, preambulum formájában kívánatos elhelyezni.

II. A törvény értelmezési maximája

A törvény értelmezési maximáját alapvető vonásaiban az új Polgári Törvénykönyvben is fenn kell tartani, de kerülni kell az értelmezési szempontok kimerítő felsorolását.

Fenntartandó az új Kódexben is az a követelmény, hogy a magánjogi viszonyokat szabályozó normákat — a törvényeket is, ha azok eltérően nem rendelkeznek — a Polgári Törvénykönyvvel összhangban, a Kódex rendelkezéseire figyelemmel kell értelmezni [Ptk. 1. § (1) bek.]. Ez a követelmény azt is kifejezésre juttatja, hogy a Kódex a magánjogi jogviszonyok alapvető normáinak gyűjteménye, és elveinek érvényesülniük kell a magánjogi viszonyokat rendező különös törvényekben és egyéb jogszabályokban is. Az értelmezési alapelv szerepe éppen az, hogy a magánjogi viszonyokat szabályozó kódexbeli és külön normák alkalmazása ne kerülhessen szembe a Kódex egészének céljával, ne vezethessen a Törvénykönyv rendeltetésével ellentétes eredményre.

III. Az új Kódex alapelvei

A Bevezető rendelkezések között az egész törvénykönyvön átsugárzó alapelveket kell elhelyezni. Ezzel egyben módot kell adni arra, hogy abban a Könyvben, ahol erre szükség van, az illető Könyvre vonatkozó önálló elvet lehessen kimondani. Ilyen igény merülhet fel a Családjogról szóló Második Könyvben. A Koncepció a Ptk. alapelvei közötti átfedéseket meg kívánja szüntetni, és egyben az elvek koncentráltabb szabályozására tesz javaslatot.

A Bevezető rendelkezésekben a következő alapelvek fenntartása indokolt:

1. *A jóhiszeműség és tisztesség követelményének* felállítása a polgári jogok gyakorlásával és a kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban.

Ez az alapelv etikai megalapozottságú, általánosított zsinórmértéket fogalmaz meg. A polgári jogban széles körben érvényesülő magánautonómia az egyes magánjogi viszonyokban a kölcsönös bizalom elvével kiegészítve nyeri el — a piacgazdaság szociális szempontokból történő korlátozását jelentő — végleges tartalmát.

2. Nincs szükség ugyanakkor az adott helyzetben *általában elvárható magatartás* követelményének alapvető kiemelésére. Ezt az elvet az 1977. évi IV. törvény iktatta be a Ptk. Bevezető rendelkezései közé [4. § (4) bek. 1. mondat]. Az általában elvárható magatartás követelménye aligha fogalmaz meg tartalmilag más elvárást, mint az időközben beiktatott jóhiszeműség és tisztesség elve. Az adott

helyzetben általában elvárható magatartás követelményének bizonytalan alkalmazását mutatta egyébként már az 1991 (azaz a jóhiszeműség és tisztesség követelményét megfogalmazó Ptk.-módosítás) előtti bírói gyakorlat is: ítéleti indokolások nagyon gyakran feleslegesen hivatkoztak rá. A *nemo suam turpitudinem allegans auditur* elve [4. § (4) bek. 2. és 3. mondat] viszont fenntartandó. Ennek a tételnek széles körű és zömében helyes bírói gyakorlata alakult ki a Ptk. hatálybalépése óta.

3. Nem javasolja a Konceptió jelenlegi formájában fenntartani a *rendeltetészerű joggyakorlás követelményét* [Ptk. 2. § (2) bek.] a Bevezető rendelkezések között. Ez az elv ugyanis jelenlegi megfogalmazásában és elhelyezésében hasonló tartalmú, mint a jóhiszeműség és tisztesség követelménye. Emellett a kirívóan rendeltetésellenes joggyakorlás nem vitásan rendszerint joggal való visszaélésnek minősül.

4. Az *együtműködési kötelezettség* elve nem általános követelményként, és ezért nem a Bevezető rendelkezések között, hanem a szerződési jog elveként tartandó fenn. Az elvet természetesen a szerződési viszonyokban is úgy kell érteni, hogy az együtműködési kötelezettségnek határt szabnak a jogalanyok jogilag védett — üzleti és egyéb — érdekei, azaz a törvényi keretek között érvényesülő magánautonómia.

Az együtműködési kötelezettségnek az egész szerződési jogra kiható alapvető megfogalmazása feleslegessé teszi ugyanakkor ennek az elvárásnak a megismétlését a szerződési jog részletszabályai között, mint ahogy az a hatályos Ptk.-ban többször is előfordul. A szerződési jagon kívül (pl. a szülői felügyelet gyakorlása területén, a társasház belső viszonyaiban stb.) az érintett jogalanyok szükséges együtműködési készségét a konkrét normák megfelelő alakításával kell biztosítani.

5. A *joggal való visszaélés tilalma* a Bevezető rendelkezések között elvi jelleggel kerül megfogalmazásra. Ez az elhelyezés azok után is helyesnek mutatkozik, hogy a családjogi szabályok bekerülnek a új Polgári Törvénykönyvbe. A hatályos jog alapján kialakult bírói gyakorlat is alkalmazta ugyanis a joggal való visszaélés tilalmát egyes családjogi viszonyokban, például házastársi vagyoni jogi és gyermekelhelyezési perekben.

A Konceptió *meghaladottnak* minősíti a Ptk.-nak a joggal való visszaélés fogalmi határainak megvonásáról szóló 5. § (2) bekezdését. Az új törvény nem is ad meghatározást a joggal való visszaélésre, hanem a visszaélésszerű joggyakorlás tartalmi határainak megvonását a bírói gyakorlatra bízza.

A jogszabály által megkívánt jognyilatkozatnak a bíróság ítéletével — a törvényben meghatározott feltételek fennállta esetén — történő pótlása [hatályos Ptk. 5. § (3) bek.] olyan mértékű beavatkozás a magánautonómia körébe, amely gazdasági viszonyainkkal és az új Ptk. alapvető elveivel csak egészen kivételes esetben egyeztethető

össze. Ezért a Konceptió ezt a lehetőséget fenntartja ugyan, de kivételes jellegét hangsúlyozni és nyomatékosítani kívánja. A kivételes jellegnek az újabb bírói gyakorlat is tökéletesen tudatában van akkor, amikor alapvetően fordul el az elvtelen érdekmérlegelésre épülő, meg nem engedett méltányossági ítélezéshez vezető korábbi judikatúrától.

6. A *tulajdonhoz való alapjog védelme* olyan alkotmányos alapelv, amelynek érvényre juttatásáról az egész jogrendszer gondoskodik. A Polgári Törvénykönyvnek kiemelkedő szerepe van a tulajdon védelmében. Ennek ellenére az Alkotmány mellett külön jogágazati alapelv megfogalmazása felesleges. A Ptk. hatályos 3. § (1) bekezdése csupán megismétli az Alkotmánynak az 1989. évi XXXI. törvénnyel megállapított 9. § (1) bekezdésében lezögegett elvet. Erre az ismétlésre nincs szükség, ezért a Konceptió ilyen alapelv kimondását az új Polgári Törvénykönyv Bevezető rendelkezései között nem tartja szükségesnek. Az alkotmányos elv érvényesüléséről a magánjogi viszonyokban a Polgári Törvénykönyv konkrét normái segítségével kell gondoskodni.

7. Ugyanezt az álláspontot foglalja el a Konceptió a *személy védelmének elvével* kapcsolatban is [jelenleg: Ptk. 2. § (1) bek.]. Az Alkotmány [8. § (1) bek.] a legmagasabb szinten mondja ki az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogainak védelmét. A Ptk. alapvető szinten ezt csak ismételni tudná, amire nincs szükség. A — természetes és jogi személyekre egyaránt kiterjedő — személyiség védelmére vonatkozó polgári jogi eszközöket konkrét normák formájában kell az új Polgári Törvénykönyvben is biztosítani.

IV. A bírói út

A hatályos Törvénykönyvben foglalthoz hasonlóan az új Kódexben is a Bevezető rendelkezések között kell kimondani, hogy a törvényben biztosított jogok érvényesítése elsősorban bírósági útra tartozik. A jogvédelem gyorsasága és hatékonysága érdekében több magánjogi jogviszony területén — a jelenlegi jogi helyzethez hasonlóan — szükség lehet a bírósági utat megelőző más hatósági eljárás beiktatására is. Ez az igény különösen néhány dologi jogi jogviszonyban (pl. a birtokvédelemnél) és a családjog területén merül fel.

C) Az új Polgári Törvénykönyv könyveinek koncepcionális kérdései

I. Személyek

1. A *jogi személyekre* vonatkozó szabályozás tekintetében alapvető változtatás indokolt: bővíteni, tartalmasabbá kell tenni a valamennyi jogi személyre vonatkozó általános rendelkezéseket. A törvény mondja ki, hogy a jogi személy

jogképessége kiterjed mindazon jogokra és kötelezettségekre, amelyek jellegükénél fogva nem csupán az emberhez fűződhetnek. A jogi személy tevékenységi körének (céljának) az alapító jogi aktusban történő meghatározása — az Európai Közösségek 1. számú társasági jogi irányelvvel is összhangban — a jogi személy jogképességének terjedelmét nem érinti.

2. Általánossá kell tenni a jogi személy keletkezésének azt a rendszerét, amely szerint a jogi személy jogképességét nem az alapítással, hanem *konstitutív hatályú* aktsussal, *nyilvántartásba vétellel* szerzi meg: a jogi személy a nyilvántartásba vétellel jön létre; nyilvántartott adatai harmadik személlyel szemben a nyilvántartásba vételtől hatályosak, megszűnése a nyilvántartásból való törléssel következik be. A törvénykönyv tartalmazza a nyilvántartás legfontosabb alapelveit (közhitelesség elve, nyilvánosság elve). A jogi személyekről nyilvántartást vezető különböző szervek, valamint az eljárásukra vonatkozó szabályozás egységesítése és bírói felügyelet alá helyezése indokolt.

3. A konstitutív hatályú nyilvántartás általánossá tételével — a társasági jogban ismert előtársaság jogintézményének mintájára — lehetővé válik *előjogi személy* konstrukció bevezetése. Az előjogi személy az alapítása napjától a jogi személy létrejöttéig, vagyis a bejegyzés napjáig működhet. A forgalom biztonsága érdekében szükséges a bejegyzés nélküli megszűnés esetére az alapítói, illetve vezető tisztségviselői felelősség szabályozása.

4. A törvénykönyvrészletesen tartalmazza az *alapítvány* és az *egyesület* magánjogi szabályait.

5. A gazdasági társaságok szabályozási sajátosságai (közjogi és magánjogi normák vegyülése, kógenia a részvénytársaságoknál stb.) miatt a *társasági jog* és az új Ptk. viszonya a Gt. novelláris felülvizsgálata során határozható meg.

6. A személyhez fűződő jogok polgári jogi védelmét az alkotmányos alapjogi védelemmel összhangban kell újraalkotni, megfelelően kifejezésre juttatva a magánjogi védelem eszközeinek sajátosságait.

7. A személyiségi jogok megsértésének *vagyoni elégtétellel* történő szankcionálását a Koncepció új módon kívánja rendezni. A változtatás ugrópontját abban jelölhetjük meg, hogy a Koncepció következetesen le kívánja vonni a személyiségi jogok önálló legitimációjának következményeit: a személyiségi jogok megsértését — az adott egyéb szankciók mellett — *sérelemdíjjal* kívánja szankcionálni. Sérelemdíj megítélhető volna olyan esetekben is, amelyekben a személyiségi jogsértés a sértett oldalán nem eredményezett hátrányt, de az eset összes körülményei alapján a sértettnek nyújtandó elégtétel indokolt. A Koncepció a sérelemdíjat mint a személyiségi jogok megsértésének közvetett kompenzációját és (vagy) pénzbeli elégtételt jelentő magánjogi büntetését fogja fel. Mindezek miatt a sérelemdíjat a Koncepció nem a kártérítési jogban, hanem

— az intézmény tartalmi beágyazottságát rendszertanilag is kifejező módon — a személyiségi jogvédelem szankciói között javasolja elhelyezni. Ez a megoldás egyben a *nem vagyoni kártérítés intézményének megszüntetését* eredményezi. Az új törvény a sérelemdíjra egyéb kérdésekben — utaló normával — a kártérítési felelősség szabályainak megfelelő alkalmazását írja elő. A kártérítési felelősség szabályai vonatkoznak mindenekelőtt a sérelemdíj megfizetésére köteles személy meghatározására (üzembentartói felelősség, munkáltatói felelősség, közös jogsértők helytállása stb.), a sérelemdíjért való helytállási kötelezettség alóli kimentés feltételeire, továbbá a sérelemdíj megfizetésének főbb részletszabályaira (esedékesség, elévülés stb.).

II. Családjog

1. A családi viszonyok *sajátosságait* kifejező elveket, így különösen a *gyermek védelmét* kimondó elvet — a Könyv élén, illetve a szülői felügyeleti jog szabályai között — ki kell mondani.

2. A *házassági vagyoni jog* szabályai — az alapvetően megváltozott vagyoni viszonyokra tekintettel — gyökeres átalakításra szorulnak. E szabályoknak ugyanakkor változatlanul figyelemmel kell lenniük a családvédelmi érdekekre, s ezeket kell összhangba hozniuk az üzleti tevékenységet folytató házaspár önálló vagyoni döntéseinek szélesebb körű elismerésével, továbbá a forgalom biztonságának követelményeivel, különösen a hitelezők érdekeinek védelmével.

3. A Koncepció — a házasság intézményének gyengítése nélkül — számot vet azzal a ténnyel, hogy az élettársi viszonyok szaporodnak, és hogy az élettársakat szülői minőségben ma is ugyanazok a jogok illetik és kötelezettségek terhelik, mint a házastárs szülőket. Ezért a családjogi könyv az *élettársak* kapcsolatai körében — az eddig is (a polgári jogi társaság normái között) szabályozott vagyoni jogi hatások mellett — a hosszabb élettársi viszony megszakadása (és további feltételek fennállása) esetén az élettársat megillető tartási jogot szabályozni kívánja. Az élettársnak a közösen lakott lakásra vonatkozó lakáshasználati jogát pedig — hosszabb élettársi viszonynak az egyik élettárs halálával történő megszűnése esetére — a Koncepció öröklési jogi eszközökkel kívánja biztosítani.

4. A *szülő-gyermek kapcsolat* szabályozásában a Koncepció következetesen érvényesíteni kívánja az ENSZ Gyermekjogi Egyezményében megfogalmazott családjogi követelményeket. A Koncepció növelni kívánja a különélő szülőnek a gyermekei irányában fennálló jogait, s — ugyanígy — védeni kívánja a gyermek kapcsolatát különélő szülőjével. Az Európai Emberi Jogi Egyezményre is figyelemmel a Koncepció a szülői jogok gyakorlása tekintetében szűkíteni kívánja a jogszabályi vagy hatósági beavatkozás körét.

5. Az örökbefogadás szabályainak (különösen az örökbefogadás törvényes előfeltételeinek) meghatározásánál a Koncepció megfelelő összhangba kívánja hozni a gyermek érdekét, az örökbefogadó szülő emberi méltóságát és a gyermekéről lemondani kényszerülő vérszerinti szülő (és annak családja) érdekeit.

III. Dologi jog

1. A Koncepció abból indul ki, hogy az új Ptk. dologi jogi könyvet tartalmazzon, amely a tulajdonjog magánjogi szabályai mellett magában foglalja a korlátozott, ún. idegen dologbeli jogok normáit is. Ez felel meg az európai jogrendszerek többségében elfogadott megoldásnak. Az ún. állagjogok mellett a legújabb magyar zálogjogi fejlődés — az ingó jelzálogjog bevezetése, zálogjog nyilvánosságának, közhitelű nyilvántartásának megerősödése — pedig indokoltá teszi a zálogjog dologi jogba való visszahelyezését (esetleg a zálogjogi szabályok megosztását a dologi jogi és a kötelmi jogi könyv között).

2. A dologi jog ún. vagyoni státuszjog, a vagyonjog viszonylagos stabilitását biztosítja, amelyre épülhet a szerződések nagyobb flexibilitása. A dologi jogviszonyok természetéből következik, hogy a dologi jog szabályai az érintett felek egyező akarásával sem tehetők félre. Dologi jogot csak a Ptk. hozhat létre (típuskényszer), és a dologi jogok tartalmi szabályozása is főszabályként kötelező.

3. A magántulajdonon alapuló piacgazdaság polgári jogában minden jogalany tulajdona magántulajdon. Ez vonatkozik az állam tulajdonára is: a magánjogi viszonyokban az állami tulajdon is magántulajdon. Az állami tulajdont főszabályként az állam önálló jogi személy költségvetési szervei kezelik az államháztartási törvényben szabályozott költségvetési gazdálkodási rend szerint. (Költségvetési szervnek kell tekinteni a jogi személy pénzalapokat is.) E szabály megfelelően vonatkozik az önkormányzati és a köztestületi köztulajdon költségvetési szervek által történő kezelésére is. Az állam vállalkozói vagyont gazdasági, illetve közhasznú társaságokban köteles hasznosítani. Az állam vállalkozási vagyonának körét, ezen belül a tartósan állami tulajdonban maradó vagyont (pl. közüzemek), illetve a magántulajdonba adandó (értékesítendő, privatizálandó) vagyon körét törvény határozza meg. Az állami (és az önkormányzati) tulajdon kizárólagos és forgalomképtelen tárgyait a Ptk.-ban kell meghatározni.

4. A Ptk. dologi jogi könyvének a lehető legteljesebben át kell fognia a dologra és a dologi jellegű jogokra vonatkozó szabályokat. A közös tulajdonnál a társasház szabályozása teljes egészében bekerülhet a Ptk.-ba, hiszen tartalmilag a jelenlegi külön társasház törvény szinte teljes mértékben polgári jogi jellegű normákat tartalmaz.

5. Az ingatlan-nyilvántartás anyagi magánjogi szabályait magában a Ptk.-ban kell elhelyezni.

IV. Kötelmi jog

1. Az új Ptk.-ban a könyv élén a kötelmek általános szabályai közé emelendők ki azok a normák, amelyek nem csak a szerződési jogban érvényesülnek, hanem az egyéb kötelemfakasztó tényekre is alkalmazást nyerhetnek: az elévülésre, a határidők számítására vonatkozó rendelkezések stb. Itt nyernének elhelyezést továbbá az egyoldalú jogügyletekre vonatkozó szabályok is.

2. Az új szerződési jogot úgy kell megalkotni, hogy szabályai a kereskedelmi (üzleti) forgalom szerződéses kapcsolatainak jogi közvetítésére alkalmasak legyenek, az ilyen szerződésekre szabott (modellezett) normákat fogalmazzanak meg. Ez az alapkoncepció természetesen nem zárja ki azt, hogy a — nem fogyasztói minőségben szerződő — jogalanyok szerződéses kapcsolatai körében szerepet játszó szerződéstípusok (megbízás és altípusai, tartási és életjáradéki szerződés, ingyenes ügyletek stb.) szabályainak megalkotásánál ennek az alanyi körnek az igényeit elégítsük ki.

3. A szerződési szabályok egysége folytán a magánjogi viszonyok jogi rendezése számára feleslegessé váló „gazdálkodó szervezet” kategóriát az új Ptk.-ban meg kell szüntetni. (Amennyiben más jogterületeken ez a kategória — széles körű elterjedtsége miatt — a jövőben is szükséges volna, úgy a definíciót más törvényben kell megadni.)

4. Az új Ptk. szerződési jogának sarkalatos elve a magánautonómia széles körű elismerése, és az állami (bírói) beavatkozás jogi lehetőségeinek visszaszorítása. Ilyen beavatkozásra kivételesen és csak ott van szükség, ahol a szerződő felek jogi egyenjóságát és mellérendeltsége mögött — a szerződési feltételek meghatározására is döntő módon kiható — gazdasági (szakismereti stb.) egyensúlytalanság állapítható meg. Ezeket a kivételes beavatkozási szituációkat, az ún. „gyengébb fél” védelmének eseteit az új törvénynek kifejezetten meg kell határoznia. Ilyen helyzetek tipikus előfordulásáról beszélünk általában a fogyasztói jogviszonyokban, a munkaviszonyokban, az általános szerződési feltételekkel kötött ügyletekben. Hagyományos védelmi eszközként vehetők igénybe a reform után is az érvénytelenség szankciói (tilos, erkölcstelen stb. ügyletek esetében). Mindezekből az következik, hogy az új Ptk.-ban a szerződési szabályok zömükben diszpozitívak lesznek. Kógens normákra szélesebb körben csak a fogyasztói szerződéseknél van szükség.

5. A fogyasztói szerződések kódex-szintű speciális magánjogi szabályait (amelyek zömükben európai közösségi jog átvételét jelentik) az új Ptk.-ba kell integrálni: egy részük a szerződések általános szabályai közé helyezhető, másokat az adott szerződéstípus normái közé kell beépíteni.

6. A szerződés megkötésének szabályaiban — a megfelelő kivételt tévő normákkal — figyelemmel kell lenni az elektronikus úton kötött szerződések sajátosságaira, külö-

nös tekintettel a 2000/31/EK irányelvben megfogalmazott követelmények átvételének polgári jogi vonatkozásaira.

7. A Konceptió részben új alapokra helyezi az *érvénytelenség* szabályait: egységes rendszerbe foglalja az érvénytelenségi okokat, a mainál árnyaltabban szabályozza a tilos szerződések semmisségét, továbbá a jogalap nélküli gazdagodás elvei szerint rendezi az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeit, amennyiben az eredeti állapot természetben nem állítható helyre. A semmis szerződés érvénytelenségére peren kívül bárki hivatkozhat, de keresetet (perbeli kifogást) az érvénytelenség megállapítására csak jogi érdekellettel (és ezért perbeli legitimációval) rendelkező személy terjeszthet elő. A Konceptió fenntartja ugyanakkor a semmis és a megtámadható szerződések közötti különbséget. A bíróság a perben a szerződés semmisségét de lege lata is hivatalból veszi figyelembe.

8. A Konceptió — a nemzetközi kereskedelmi gyakorlatban alkalmazott elvet követve — *szigorítja* a szerződésszegő fél *kártérítési felelősség* alóli kimentési lehetőségét. Kimentésre csak az adna lehetőséget, ha a szerződésszegő fél bizonyítja, hogy a kárt olyan akadály okozta, amely nem volt elhárítható, és a szerződéskötés időpontjában nem kellett az akadállyal számolnia. Az elvben teljes kártérítés korlátjaként — az elmaradt hasznok és a következménykárok megítélésénél — a Konceptió bevezetni javasolja az ésszerű előreláthatóság mércéjét: a kártérítés mértéke nem haladhatja meg azt a veszteséget, amelyet a szerződésszegő fél a szerződés megkötésének időpontjában előre látott, vagy amelyet előre kellett látnia azon tények és körülmények alapján, amelyekről mint a szerződés lehetséges következményeiről a szerződéskötéskor tudott vagy tudnia kellett (*előreláthatósági klauzula*).

9. A legtöbb *szerződéstípus* különös szabályai *korszerűsítésre* szorulnak. Ezt kívánja mindenképpen az a szempont, hogy a kereskedelmi (üzleti) forgalom szerződési jogi igényeinek kielégítése jórészt e szabályok segítségével történhet meg. Egyes nevesített szerződéstípusok hagyományosan a kereskedelmi (üzleti) forgalomban játszanak kizárólag (vagy elsősorban) szerepet, alanyaik vállalatok, bankok és egyéb — az üzleti életben professzionális módon részt vevő — kereskedelmi jogalanyok. Ezek közül a szerződéstípusok közül egyesek szerepelnek ugyan a hatályos Ptk.-ban is, de szabályaik nem alkalmasak (nem elegendőek) az üzleti élet követelményének kielégítésére; s ezért modernizálásra szorulnak. Más kereskedelmi jogi szerződések nem is jelennek meg a hatályos Ptk.-ban. Ezeket — megfelelő korszerű szabályokkal — be kell építeni az új Kódexbe. A szerződéstípusok sorrendjének meghatározásánál a Konceptió a szerződéstípusok *gazdasági jelentőségéből* indul ki, és e fő rendező elv mellett veszi figyelembe a *dare, facere, praestare* szolgáltatások szerinti diszciplináris csoportosítást.

10. Az új Ptk. összefoglalja az *anyagi értékpapírjog* általános szabályait. Az értékpapír fogalmát normatív módon,

az értékpapírok tartalmi ismérveit kidolgozva fogja meghatározni. Ezzel feleslegessé válik annak megkövetelése, hogy az értékpapírokról szóló külön jogszabályok egyedi leg minősítsenek értékpapírnak egyes okiratfajtákat. Kétséges esetben jogértelmezési kérdésként dönthető el, hogy adott okirat megfelel-e az értékpapír jogszabályban meghatározott kritériumainak.

11. Az új Ptk. kifejezetten kimondaná a *károkozás általános tilalmát*: a törvény tiltja a károkozást, minden károkozás jogellenes, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik. A polgári jogi kártérítési felelősség több évtizedes és a bírói gyakorlatban is kikristályosodott tradicionális *általános szabálya* a *deliktuális* felelősség területén jól bevált, kellő egyensúlyban képes tartani a károsulti és a károkozó érdekeket, egyaránt szolgálja a reparációt és a kármegelőzést, a prevenciót. Ezért ezt a Konceptió *fenntartani javasolja*.

12. A szerződésen kívüli (deliktuális) kárfelelősség — a kimentés eltérő feltételeire tekintettel — az új Ptk.-ban elválik a szerződésszegésért fennálló (kontraktuális) kárfelelősségtől. A két kártérítési jogi terület alapvetően egységes marad ugyanakkor a kártérítés módja és mértéke tekintetében: a kár megtérítésére vonatkozó szabályok — az előreláthatósági elv részben eltérő körben történő érvényesülését leszámítva — az új Ptk.-ban is azonosak lesznek a szerződésszegéssel és szerződésen kívül okozott károk esetében. Ezért ebben a körben fenn lehet tartani az utalási technikát: a kártérítés módjára és mértékére vonatkozó szabályokat az új Ptk. is a deliktuális kárfelelősség szabályai körében helyezné el, s ezekre utalna a törvény a kontraktuális kárfelelősség normái között, ugyanúgy, mint a hatályos Ptk.

13. Az új Ptk. a jelenleg külön jogszabályokban megállapított polgári jogi felelősségi szabályokat (termékfelelősség stb.) a Kódexben kívánja *integrálni*.

14. A sérelemdíjnak, azaz a személyiségi jogsértések objektív alapon nyugvó pénzbeli elégtételként megállapítható szankciójának bevezetésére tekintettel a „nem vagyoni kártérítést” az új Ptk. nem fogja szabályozni.

V. Öröklésjog

1. A *törvényes öröklés* szabályai körében a Konceptió — a tulajdon tárgyaiban és a családi viszonyokban bekövetkezett változásokkal számot vetve — bővíteni kívánja a házastársi haszonélvezeti jog (*özvegyi jog*) megváltásának lehetőségét. A Konceptió javaslatokat tesz az *ági öröklés* szabályai körében meglévő elvtelen kompromisszumok kiküszöbölésére.

2. A *végintézkedési szabadság* teljesebb kibontakoztatása, az örökhatározó (feltehető) akaratának fokozottabb érvényre juttatása érdekében a Konceptió

— törvényi szabályozást javasol a végrendelet értelmezésére,

— eltörölni javasol bizonyos felesleges végrendeleti alaki követelményeket,

— feloldani javasolja a végrendelet indokolatlan tartalmi korlátait.

3. A Konceptió alapvető módosításokat javasol az öröklési szerződés — törvényi és a bírói gyakorlatban kialakított — szabályain.

4. A köteleSRészből történő kitagadás lehetőségét a Konceptió kiterjeszteni javasolja a köteleSRésre jogosult (rendszerint az örökhagyó gyermeke) durva hálátlanságának olyan eseteire is, amikor a magatartás nem esik büntetőjogi megítélés alá és nem valósítja meg az örökhagyóval szembeni törvényes tartási kötelezettség elmulasztását sem.

A Kormány 1004/2003. (I. 25.) Korm. határozata

a közszolgálati ellenőrzések 2003. évi vizsgálati tárgyköréről és a vizsgálat alá vont közigazgatási szervekről

A Kormány a köztisztviselők jogállásáról szóló — többször módosított — 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 64/A. §-ának (1) bekezdése alapján a következő határozatot hozza:

1. A Kormány felhívja a belügyminisztert, hogy 2003. évben a közszolgálati ellenőrzéseket az alábbi tárgykörökben hajtsa végre:

a) a munkahelyi köztisztviselői érdekegyeztetésben részt vevő munkavállalói érdekképviseleti szervek törvényben rögzített véleményezési, tájékoztatási és javaslattevési jogosítványainak érvényesülése,

b) a munkahelyi szintű érdekegyeztetéssel kapcsolatos helyi megállapodások tartalmi kérdéseinek vizsgálata,

c) a munkahelyi köztisztviselői érdekegyeztetés során felmerült vitás kérdések rendezése, az egyeztetési folyamat alakulása,

d) a szakszervezeti tisztségviselő munkajogi védelmére vonatkozó szabályok betartása,

e) európai uniós felkészülés (TMP, oktatás, továbbképzés) ellenőrzése,

f) a közigazgatási szerveknél a nyugdíjas bizottságok helyzetének, valamint a nyugdíjasok szociális támogatási rendszerének vizsgálata.

2. Az ellenőrzések a 2001. július 1-jétől 2002. december 31-ig tartó időszakra terjedjenek ki.

3. A Kormány felhívja a belügyminisztert, hogy az 1. pontban meghatározott ellenőrzéseket

a) a Belügyminisztérium

— az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztériumnál,

— a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztériumnál,

— az Igazságügyi Minisztériumnál,

— a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumnál, illetve

b) a megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalvezetők bevonásával

— a megyei közgyűlés hivatalánál, illetőleg a főpolgármesteri hivatalnál,

— a főváros kerületi, megyei jogú városi, városi önkormányzatok képviselő-testülete hivatalánál

hajtsa végre.

Felelős: belügyminiszter
megyei, fővárosi közigazgatási hivatalok
vezetői

Határidő: 2003. szeptember 30.

4. A Kormány felhívja a belügyminisztert, hogy a 2003. évi közszolgálati ellenőrzések egységes végrehajtására készítsen intézkedési tervet, amelyben kiemelten érvényesíteni kell az Állami Számvevőszék e körbe tartozó ellenőrzési javaslatait.

Felelős: belügyminiszter

Határidő: 2003. január 31.

5. A Kormány felhívja a belügyminisztert, hogy az ellenőrzések tapasztalatairól a Kormányt tájékoztassa, és tegyen javaslatot a 2004. évben végrehajtásra kerülő közszolgálati ellenőrzések vizsgálati tárgykörére és az ellenőrzés alá vont közigazgatási szervek körére.

Felelős: belügyminiszter

Határidő: 2003. november 30.

6. E határozat közzétételével egyidejűleg a közszolgálati ellenőrzések 2002. évi vizsgálati tárgyköréről és a vizsgálat alá vont közigazgatási szervekről szóló 1136/2001. (XII. 21.) Korm. határozat hatályát veszti.

A miniszterelnök helyett:

Dr. Kiss Elemér s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDET MÉNYEK

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Bács-Kiskun Megyei Földművelésügyi Hivatalának (6000 Kecskemét, Bajcsy-Zsilinszky krt. 2. Pf. 215)

h i r d e t m é n y e

Az FVM Bács-Kiskun Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. §-ának (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a dunapataji Petőfi Mezőgazdasági Szövetkezet (jogutódja, illetve a felszámoló) használatában lévő, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Dunapataj, Petőfi Sándor u. 20., Polgármesteri Hivatal Tanácssterme

A sorsolás ideje: 2003. február 26., 10 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Dunapataj

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	Megjegyzés
08/4	gyep (legelő)	0,3896	2,45	
0112/18	szántó és erdő	3,7617	46,08	
6595/2	gyümölcsös és szántó	0,3515	8,97	
0193	szántó	13,8998	335,90	Természetvédelmi terület

Település: Harta

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	Megjegyzés
0316/2	gyep (legelő)	1,3197	10,56	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsoláson a szövetkezetben még ki nem adott részarány-földtulajdonnal rendelkező személyek vehetnek részt.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Madari Jenő s. k.,
hivatalvezető

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(5001 Szolnok, Kossuth Lajos u. 2.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

hirdet meg a Kenderesi Mezőgazdasági Termelőszövetkezet használatában nyilvántartott, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Kenderes, Szent István u. 33., Móricz Zsigmond Művelődési Ház

Sorsolási időpontok:

1. 2003. március 4., 10 óra

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a Kenderesi Mezőgazdasági Termelőszövetkezet gazdálkodási területén részarány-földtulajdonnal (aranykoronával) rendelkező személyek, akik a 2001. évi CXVIII. törvény 5/B. §-ának (1) bekezdése alapján határidőben kérelmet nyújtottak be.

2. 2003. március 4., 10.30 óra

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a Kenderesi Mezőgazdasági Termelőszövetkezet gazdálkodási területén még ki nem adott részarány-földtulajdonnal (aranykoronával) rendelkező személyek.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Kenderes

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
06/3	szántó	144,4389	4961,40	7,57	Tulajdonközösség megszüntetése iránti kérelem
08/2	szántó	143,4289	4787,02	134,29	Földmérési jel, tulaj- donközösség meg- szüntetése iránti ké- relem
014/4	szántó	3,7230	129,56	129,56	
014/5	erdő	2,2379	23,27	23,27	
014/6	gyep (legelő)	0,1360	1,56	1,56	
015/2	szántó	5,2349	182,17	182,17	Bányászolgalmi jog
036/39	szántó	0,0905	3,15	3,15	
061/12	gyep (legelő)	19,8864	84,70	84,70	
0215/6	gyep (legelő)	0,0105	0,04	0,04	
0238/13	szántó	8,9413	157,72	157,72	Bányászolgalmi jog

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0249/2	szántó, út, gyümölcsös	3,2341	100,10	100,10	
0255/6	gyep, legelő	15,0580	39,39	1,09	Bányászolgalmi jog
0368/5	gyep (legelő), árok	7,0229	17,73	17,73	
0504	szántó	20,5817	467,18	467,18	Szj. Földkiadás — megosztással
0506/3	erdő	2,3899	24,85	24,85	Bányászolgalmi jog
0525/5	szántó	0,3240	4,50	4,50	
0531/4	szántó, töltés	9,4111	176,00	176,00	
0531/6	szántó, töltés	6,2467	115,95	115,95	
0533/1	szántó	33,6785	515,51	13,30	
0535/1	szántó	31,9860	409,46	409,46	Bányászolgalmi jog
0535/5	szántó	37,4966	700,59	700,59	
0583/2	szántó	0,3537	12,31	12,31	
0583/3	szántó	0,2144	7,46	7,46	
0588/1	gyep (legelő)	0,0946	0,33	0,33	
2450/2	kert	0,0468	0,89	0,89	

Település: Fegyvernek

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0127/2	szántó	0,0283	0,71	0,71	
0130/3	szántó	0,5052	17,58	17,58	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

Több részarány-tulajdonos egyezségen alapuló írásbeli igényét, valamint a kisorsolt földrészletre vonatkozó cseremegállapodásokat a Földművelésügyi Hivatal figyelembe veszi.

A közös igényt a sorsolás kezdetéig a helyszínen, a cserét pedig a sorsolást követő 15 napig lehet a Földművelésügyi Hivatalhoz benyújtani. A sorsolás a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Akinek a nyilvános sorsolás jogos érdekét érinti vagy sérti, törvénysértésre való hivatkozással a sorsolást követő 48 órán belül a Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címzett, de a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz (5001 Szolnok, Kossuth Lajos u. 2.) kifogást nyújthat be.

**A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó
és Választási Hivatal közleménye**

A BM Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján — az eddig közzétetteken kívül — az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámát teszi közzé:

043505B	313967B
153883C	901914A
134503B	224066A
654007A	535954A
681714B	262207B
276307B	712587A
418798C	429444B
732769B	565362B
250587C	570769A
653464B	374047C
648052B	329039B
646624B	738891C
577540A	534097A
951795B	600898B
239311A	372937A
686092A	812437A
311045C	459918C
391753A	510955B
734864A	712587A
663990C	233724A
569548C	971703A
890186A	915309A
553384C	328899B
943101A	540946A
654129B	958737C
974590A	587230C
453080A	733106B
671622B	745348A
427229A	961667A
144529B	411125A

Közlemény
a Magyar Vidék Pártja felszámolásáról

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság által a 2109. sorszám alatt nyilvántartásba vett 4400 Nyíregyháza, Bercsényi u. 4. szám alatti székhelyű Magyar Vidék Pártja (korábbi elnevezése: Független Kisgazdák Demokratikus Szövetsége) a 2003. január 8. napján megtartott taggyűlésén meghozott határozatával a Párt feloszlással való megszüntetéséről határozott, felszámolónak pedig a Párt elnökét Balogh Gyula 4562 Vaja, Rohodi út 2. szám alatti lakost jelölte ki.

A felszámoló a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény 3. §-ának (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően felhívja a Magyar Vidék Pártja hitelezőit, hogy követeléseiket a jelen közlemény megjelenésétől számított 90 napon belül a Párt felszámolójának jelentse be (4562 Vaja, Rohodi út 2.).

A feloszlással megszűnő Magyar Vidék Pártja a hitelezők kielégítése után fennmaradó vagyonából nem kíván alapítványt létrehozni, hanem azt — az Alapszabályában foglaltak szerint — az Országgyűlés által létrehozott alapítvány tulajdonába adja.

Balogh Gyula s. k.,
felszámoló

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2002. évi 165. számának I. kötetében kihirdetett, a Vámtarifa Magyarázatról szóló 23/1990. (XII. 3.) PM rendelet módosításáról szóló 46/2002. (XII. 28.) PM rendelet 2. számú melléklete a 8471.80 vámtarifaszámot követő 1. pont előtt kiegészül a **8525.20** vámtarifaszámmal.

(Nyomdahiba)

A Magyar Közlöny 2002. évi 165. számának I. kötetében kihirdetett, a szerzett immunhiányos tünetcsoport kialakulását okozó fertőzés terjedésének megelőzése érdekében szükséges intézkedésekről és a szűrővizsgálatok elvégzésének rendjéről szóló 18/2002. (XII. 28.) ESZCSM rendelet mellékletének II. b) pontja helyesen:

„b) az OEK,”

(Kézirathiba)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyoneértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, tb-önkormányzatok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként — akár színes oldalakon is — helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címen, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2003. évi éves előfizetési díja: 9408 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlönyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házsám:

Ügyintéző (telefonszám):

2003. évi előfizetési díj fél évre 4704 Ft áfával

egy évre 9408 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik — többek között — a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárat szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2003. évre: 14 448 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel/fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

Előfizetési díj egy évre: 14 448 Ft áfával

fél évre: 7 224 Ft áfával

Csekket kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztató forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek — ideértve az önkormányzati rendeleteket is —, alkotmánybírósági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértők közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címen (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2003. évi éves előfizetés díja: 3696 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó megjelentette

A TÁRSASHÁZAKKAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című, A/4 formátumú, 64 oldal terjedelmű Magyar Közlöny-különszámot.

A kiadvány a társasházak vonatkozásában fontosabb előírásokat tartalmazó jogszabályokat — például a társasházról szóló törvényt, a Polgári Törvénykönyv és az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseit, a társasház számvitelének speciális szabályait — tartalmazza.

A kézirat lezárva: 2002. április 19-én.

Ára: 700 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni.
Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

A TÁRSASHÁZAKKAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című kiadványt példányban

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetési folyamatot tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2003. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnék előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessékbe.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2003. évi előfizetési díjak

Magyar Közlöny	62 496 Ft/év	Munkügyi Közlöny	9 744 Ft/év
Hivatalos Értesítő	9 408 Ft/év	Oktatási Közlöny	15 120 Ft/év
Határozatok Tára	14 448 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	19 824 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	3 696 Ft/év	Statisztikai Közlöny	8 400 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	12 096 Ft/év	Szociális Közlöny	9 744 Ft/év
Bányászati Közlöny	3 024 Ft/év	Turisztikai Értesítő	7 392 Ft/év
Belügyi Közlöny	16 128 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	4 368 Ft/év
Cégek Közlönye	76 944 Ft/év	Vízügyi Értesítő	8 064 Ft/év
Cégek Közlönye (CD-n)	54 768 Ft/év	Házi Jogtanácsadó	3 024 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	16 128 Ft/év	Magyar Közigazgatás	6 048 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	11 424 Ft/év	Pénzügyi Szemle	14 448 Ft/év
Gazdasági Közlöny	15 120 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	3 024 Ft/év
Hírközlési Értesítő	4 032 Ft/év	Élet és Tudomány	7 392 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	3 024 Ft/év	Ludové Noviny	1 680 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	10 080 Ft/év	Neue Zeitung	3 024 Ft/év
Informatikai és Hírközlési Közlöny	13 440 Ft/év	Természet Világa	4 032 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	9 072 Ft/év	Valóság	4 704 Ft/év
Közlekedési Értesítő	15 456 Ft/év		
Kulturális Közlöny	12 096 Ft/év		
Külgazdasági Értesítő	12 432 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2003. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	48 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	64 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	112 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	80 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	128 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 6000 Ft. (Árunk az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2002-es évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.
Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen:
Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357 vagy faxon: 318-6668, vagy a www.mhk.hu/hj internetcímen található megrendelőlapon.
Telefon: 266-9290/234, 235 mellék.
Éves előfizetési díja 3024 Ft áfával.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: a Kiadó vezérigazgatója.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2003. évi éves előfizetési díj: 62 496 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 140 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

03.0096 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.